

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.191/2025/22/I.

A felperes: Felperes1

(cím24)

A felperes képviselője: dr. Bai Mónika ügyvéd

(cím20)

Az I.r. alperes: Alperes1

(cím1)

Az I.r. alperes képviselője: dr. Nagy N. Károly ügyvéd

(cím25)

A II.r. alperes: Alperes2

(Cím3)

A II.r. alperes képviselője: Berényi Ügyvédi Iroda

(Cím22;

ügyintéző: dr. Berényi Tamás ügyvéd)

A III.r. alperes: Alperes3

(Cím4)

A III.r. alperes képviselője: Alperes2 II.r. alperes, mint pertárs

(Cím3)

A IV.r. alperes: Alperes4

(cím5)

Az V.r. alperes: Alperes5

(cím7)

Az V.r. alperes képviselője: Alperes2 II.r. alperes, mint pertárs

(Cím3)

A VI.r. alperes: Alperes6

(cím8)

A VI.r. alperes képviselője: Dr. Vass Gellért Ügyvédi Iroda

(cím23:

ügyintéző: dr. Vass Gellért ügyvéd)

A VII.r. alperes: Alperes7

(Cím9)

A VII.r. alperes képviselője: Alperes2 II.r. alperes, mint pertárs

(Cím3)

A VIII.r. alperes: Alperes8

(Cím10)

A VIII.r. alperes képviselője: Alperes2 II.r. alperes, mint pertárs

(Cím3)

A IX.r. alperes: Alperes9

(cím11)

A IX.r. alperes képviselője: Alperes2 II.r. alperes, mint pertárs

(Cím3)

A X.r. alperes: Alperes10

(Cím12)

A X.r. alperes képviselője: Alperes2 II.r. alperes, mint pertárs

(Cím3)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék

G.20.298/2025/25.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 26. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja.

Kötelezi egyetemlegesen az I., II., III., V., VII., VIII., IX. és X. r. alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 19.930.274,- (tizenkilencmillió-kilencszázharmincezer-kettőszázhetvennégy) Ft-ot, és 1.000.000,- (egymillió) Ft tőke után 2019. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késdelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, 3.081,- (háromezer-nyolcvanegy) Ft tőke után 2015. június 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késdelemmel érintett naptári félév első

napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékével megegyező mértékű késedelmi kamatot, 11.943.635,- (tizenegymillió-kilencszáznegyvenháromezer-hatszázharmincöt) Ft tőke után 2023. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezi a IV. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 105.769.402,- (százötmillió-hétszázhatvankilencezer-négyszázkettő) Ft-ot, és 47.617.890,- (negyvenhétmillió-hatszázötvenháromezer-nyolcszázkilencven) Ft tőke után 2023. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot azzal, hogy 18.927.193,- (tizennyolcmillió-kilencszázhuszonhétézer-százkilencvenhárom) Ft, valamint 11.943.635,- (tizenegymillió-kilencszáznegyvenháromezer-hatszázharmincöt) Ft tőke után 2023. január 1. napjától járó késedelmi kamat megfizetésére a IV. r. alperes az I., II., III., V., VII., VIII., IX. és X. r. alperesekkel egyetemlegesen köteles.

A felperes által az elsőfokú ítéletben írt módon az állam javára fizetendő feljegyzett elsőfokú peres eljárási illeték összegét 534.000,- (ötszázharminnégyezer) Ft-ra leszállítja.

Az ítéltábla kötelezi az I., II., III., IV., V., VII. VIII., IX., és X. r. alpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül 150.000,- (százötvenezer) Ft feljegyzett elsőfokú peres eljárási illetéket, a IV. r. alperes ezt meghaladóan további 750.000,- (hétszázötvenezer) Ft feljegyzett elsőfokú peres eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát vagy adóazonosító jelét.

A felperes által az I. r. alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 3.896.992,- (hárommillió-nyolcszázkilencvenhatezer-kilencszázkilencvenkettő) Ft-ra, a II. r. alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 3.896.992,- (hárommillió-nyolcszázkilencvenhatezer-kilencszázkilencvenkettő) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a IV. r. alperes, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.236.096,- (kettőmillió-kettőszázharminchatezer-kilencvenhat) Ft elsőfokú perköltséget.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az I., II., III., IV., V., VII. VIII., IX., és X. r. alpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül 250.000,- (kettőszázötvenezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, a IV. r. alperes ezt meghaladóan további 1.250.000,- (egymillió-kettőszázötvenezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Az ítéltábla kötelezi felperest, hogy fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül 1.000.000,- (egymillió) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát vagy adóazonosító jelét.

Kötelezi a felperest, 15 napon belül fizessen meg az I. és II. r. alperesnek fejenként 4.000.000,- (négymillió) Ft, a VI. r. alperesnek 914.980,- (kilencszáztizennégyezer-kilencszáznolcvan) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a IV. r. alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000,- (egymillió) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az ítéltábla által irányadónak tekintett tényállás szerint a cégjegyzékbe 2001. január 22-én bejegyzett felperes 2019. áprilisig biztosítási alkuszi tevékenységet végzett, az I. r. alperes a mai napig biztosítási alkuszi tevékenységet végez, a II-X.r. alperesek a felperes ügyletkötői (ügynökei) voltak, tevékenységüket megbízási szerződés keretében látták el.

[2] A felperes legalább az alábbi biztosítótársaságok részére közvetített biztosítási szerződést kötő ügyfeleket: Biztosító1, Biztosító2., Biztosító3, Biztosító4, Biztosító5, Biztosító6., Biztosító7., Biztosító8, Biztosító9., Biztosító10., Biztosító11, Biztosító12.

[3] A felperes a közvetítésével létrejött biztosítási szerződések után az egyes biztosítótársaságokkal kötött megállapodások alapján jutalékbevételekhez jutott. A lényegében azonos tartalmú alkuszi együttműködési megállapodások szerint annak akár rendes felmondás, akár a bármelyik fél felügyeleti engedélyének visszavonása miatti rendkívüli felmondása esetén a felperest az alkuszi szerződés megszűnéséig közvetített biztosítási szerződések után a jutalékszabályzatnak megfelelő mértékű fenntartási jutalék/állományápolási díj megillette a biztosítási szerződések fennállásának teljes időtartama alatt, legfeljebb azonban az alkuszi megbízási visszavonásáig.

[4] A felperesnél a jutalékbevételekkel szemben – lényegében egyedüli - állandó költségként az ügyletkötők részére kifizetendő, a befolyt jutalékbevételek összegének 60%-át kitevő jutalék állt.

[5] A felperes az ügyfelei személyes adatait és az ügyfelek biztosítási szerződéseinek adatait a Cég1Kft. és a biztosító társaságok – szerverparkokban elhelyezett - szerverein tárolta, a rajtuk lévő adatok csak felhasználónév és jelszó alapján voltak elérhetők. A Cég1Kft. Megnevezés1 nyilvántartó rendszerében megtalálható volt a felperesi cég összes ügyfelének személyes adata (név, cím, anyja neve, születési dátum stb.), valamint az ügyfélhez tartozó összes biztosítási szerződés valamennyi adata (biztosító, szerződésszám, módozat, éves díj, fizetési ütem stb.). Az adatok felhasználónév és jelszó együttes használatával voltak elérhetők.

[6] A II. r. alperes a megbízási jogviszonyára figyelemmel a felhasználónevével és a jelszavával a teljes adatállományhoz hozzáfért, a III-X. r. alperesek – szintén a felperessel fennálló megbízási szerződés teljesítése érdekében - csak az általuk kezelt ügyfelek adataihoz fértek hozzá ugyancsak felhasználónév és jelszó együttes megadásával.

[7] A biztosítók szerverein az ügyfelek adott biztosítónál lévő biztosítási szerződéseikhez tartozó teljes adatállománya megtalálható volt. Az adatokhoz ugyancsak felhasználónév és jelszó birtokában lehetett hozzáférni. Az ügyvezetőn kívül a biztosítóknál lévő adatokhoz csak a II. r. alperes férte hozzá. A III-X. r. alperesek a biztosítók szerverein található adatokhoz felhasználónevet és jelszót nem kaptak, így ezen adatokhoz nem fértek hozzá.

[8] A II. r. alperes megbízási jogviszonya a felperes 2008. február 20-án kelt felmondása folytán 2008. február 28-án szűnt meg.

[9] Az II. r. alperes a megbízási jogviszonyának megszűnése előtt és azt követően 2008. február 18-tól 2008. március 15-ig terjedő időszakban 42db fájlt töltött le a biztosítók és a Cég1Kft. szervereiről. A Cég1Kft. szerverén található Megnevezés1 programból 2008. február 25-én a teljes adatbázist letöltötte, ahol az összes ügyfél összes adata megtalálható volt.

[10] A II. r. alperes megbízási jogviszonyának megszűnése után a felperes 2008. március 18-án tértivevényes küldeményként feladott levélben tájékoztatta a megbízottait, hogy a felperes üzleti titkának minősül mind az ügyfelek személye, mind a velük kötött megbízási szerződés, mind a számukra közvetített biztosítási szerződések összes adata és hogy az üzleti titkot megőrizni kötelesek. Ezt követően a III-X. r. alperesek felperessel fennállt jogviszonya szintén megszűnt: a III. r. alperesé a 2008. június 25-én kelt felperesi azonnali hatályú felmondással; a IV. r. és az V. r. alperesé a 2008. február 12-én kelt felperesi azonnali hatályú felmondással; a VI. r. alperesé a felperes 2009. február 4-én kelt, 30 napos felmondási idővel tett felmondásával; a VII. r. alperesé a 2008. április 21-én kelt felmondásával; a VIII. alperesé a 2008. április 14-én kelt felmondásával; a IX. r. alperesé a 2008. április 18-án kelt felmondásával; a X. r. alperesé a 2008. április 14-én kelt felmondásával. Jelszavukat, valamint az ügyfelek és a szerződések adataihoz való hozzáférésüket a megbízási szerződésük megszűntével a felperes visszavonta.

[11] Időközben az I. r. alperes a II. r. alperest a közvetítőjeként regisztrálta, ezért a felperes levélben felhívta az I. r. alperes figyelmét, hogy I. r. alperes jogosulatlanul jut a

felperes üzleti titkához, illetve az ügyfelek biztosítási titkához. Ezt követően az I. r. alperes 2008. május 13. napjával törölte a felügyeleti regiszterből a II. r. alperest.

[12] A II. r. alperes - a felperessel fennállt jogviszonya megszűntét követően - megbízási jogviszonyt létesített az I. r. alperessel, majd szerződést kötött a III-X. rendű alperesekkel, mely alapján továbbra is együtt dolgoztak, irányította, menedzselte a biztosításközvetítői tevékenységüket. A III-X. r. alperesek a felperessel fennállt jogviszonyuk megszűntét követően szintén az I. r. alperessel létesítettek megbízási jogviszonyt, mely alapján az I. r. alperes részére biztosításközvetítői tevékenységet végeztek.

[13] A II. r. alperes a birtokában levő adatok felhasználásával a felperes állományában lévő biztosítási szerződések nagy részét a II., III., IV., V., VII., VIII., IX és X. r. alperesek közreműködése által az I. r. alperesre „örököltette”, tehát azok átkerültek I. rendű alperes állományába. Az örökítés az az aktus, mikor a biztosító a régi alkusz kódjáról áthelyezi az adott biztosítási szerződést az új alkusz kódjára, a jutalék az új alkusz kódján fog megkeletkezni.

[14] Ennek a módszere az volt, hogy a II. r. alperes a nála lévő felperesi adatbázis alapján az ügyfelek személyes adatait és a biztosítási szerződések egyedi azonosítóit közölte a II., III., IV., V., VII., VIII., IX és X. r. alperesekkel, továbbá egy sablon okiratot készített számukra „Megbízás visszavonása” megnevezéssel kifejezetten a felperesi cég megbízási szerződéseinek az ügyfelek általi azonnali felmondásához, mely sablonon csak az ügyfél nevét és címét kellett utólag kézzel kitölteni, az egyéb tartalmat a sablon előre tartalmazta, többek közt a felperes nevét és címét is. Ezen „Megbízás visszavonása” elnevezésű, az ügyfelek által aláírt dokumentumokat – melyeket okirati tanúként a III., IV., V., VII., VIII., IX és X. r. alperesek közül ketten-ketten írtak alá - a II. r. alperes összegyűjtötte a III., IV., V., VII., VIII., IX és X. r. alperesektől és továbbította az I. r. alperes számára. Az okiratok túlnyomó többsége 2008. május és 2009. október közötti keltezésű, legnagyobb hányaduk 2008. október és december közötti.

[15] Az összegyűjtött „Megbízás visszavonása” nevezetű dokumentumokat sem az I. r., sem a II. r. alperes nem továbbította a felperesnek. A megbízási szerződést felmondó dokumentumokból egy példány készült (tanúl tanúvallomása 31.P.20.361/2010/45. - 2011. február 21. tárgyalási határnapról készült tárgyalási jegyzőkönyv), így azt az ügyfél sem küldhette meg a felperes részére.

[16] Az I. r. alperes az adatokat jogosulatlanul felhasználva, a II., III., IV., V., VII., VIII., IX és X. r. alperesek közreműködésével új biztosítási-, és megbízási szerződéseket kötött a felperes volt ügyfélkörével.

[17] Az I., II., III., IV., V., VII., VIII., IX és X. r. alperesek fentebbi cselekménye okán a felperesnek a megszűnt megbízási és biztosítási szerződésekből származó jutalékbevétele elmaradt.

[18] A felperes a szerződésállományát 2008. december 31-vel átruházta a Cég2 Zrt.re, kérelmére az alkuszi engedélyét az MNB 2019. április 8-i hatállyal megszüntette. A

Cég2 Zrt. 2019. április 11-i dátummal regisztrálta a felperest, aki így jelenleg a Cég2 Zrt. megbízottjaként folytat biztosításközvetítői tevékenységet, fenntartási jutalékot a Cég2-nál kezelt szerződések után kap. Az I. r. alpereshez átkerült volt felperesi ügyfelek szerződéseitől a fenntartási jutalékot az I. r. alperes kapja.

[19] A felperesnél 2008. évben 15.247.594,- Ft összegű becsült jutalékkiesés volt kimutatható, ami a 2022. évvel bezárólag az éves megmaradási aránnyal korrigálva 119.044.725,- Ft elmaradt bevétel (amortizált érték) tett ki. Az egyes évekre jutó amortizált értéket az adott évi késedelmi kamat szorzóval szorozva a 2008-2022. évekre a felperes elmaradt (késedelmi kamattal növelt) bevétele 264.423.504,- Ft volt, amivel szemben 158.654.102,- Ft elmaradt kiadás (264.423.504,- Ft x 60%=158.654.102,- Ft összegű üzletkötőknek ki nem fizetett jutalék) állítandó szembe, így a felperes elmaradt haszna az elmaradt bevétel 40%-a = 105.769.402,- Ft.

[20] A 2008-2016. június 30-ig terjedő időszakra eső amortizált érték 89.185.637,- Ft, a 2016. július 1-től 2022. év végéig terjedő időszakra eső amortizált érték 29.859.088,- Ft, ez utóbbi 40%-a pedig 11.943.635,- Ft.

[21] A 2008-2016. június 30-ig terjedő időszakra a késedelmi kamattal növelt érték 217.105.522,- Ft, a 2016. július 1-től 2022. év végéig terjedő időszakra eső késedelmi kamattal növelt összeg 47.317.982,- Ft, ez utóbbi 40%-a pedig 18.927.193,- Ft.

[22] A Győri Városi Bíróság a 2011. november 22-én kihirdetett B.824/2010/15. számú – a Győri Törvényszék Bf.42/2012/8. számú végzésével 2014. január 6-án jogerőre emelkedett - ítéletével a II. r. alperest bűnösnek mondta ki 2 rendbeli gazdasági titok megsértése büntetében ezért öt pénzbüntetésre ítélte. A jogerős határozatban megállapított tényállás szerint a II. r. alperes 2008. februárjáig a felperesnél megbízási szerződés alapján biztosítási közvetítőként dolgozott. Ezen munkavégzésre irányuló jogviszonya keretében megismert biztosítási adatokat felhasználva két személy esetében a biztosítási szerződést felbontotta, illetve felmondatta, és e személyekkel 2008. július 1-jei dátummal az I. r. alperes nevében új biztosítási szerződést kötött. E tevékenységével a felperesnek 3.081,- Ft vagyoni hátrányt okozott.

II.

[23] A felperes a 2010. április 13-án benyújtott keresetében 1.100.000,- Ft kártérítés és járulékaik megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket, majd a keresetét többször megváltoztatta, annak tőkeösszegét először 2021. június 21-én emelte fel 152.534.140,- Ft-ra (G.20.407/2019/98.).

[24] A végleges keresetében (P.20.015/2023/23.; összegben pontosítva: P.20.015/2023/114.) 180.000.000,- Ft, mint az általa közvetített biztosítási szerződések utáni fenntartási jutalék elmaradása miatti elmaradt haszon megtérítésére és ennek 2015. június 1-től a kifizetés napjáig felmerült törvényes középátlagos késedelmi kamata valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni egyetemlegesen az alpereseket elsődlegesen a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII.

törvény (továbbiakban: Tpv.) 4. § (1), (2) és (3) bekezdés megsértése; másodlagosan a Tpv. 2. § megsértése miatt a Tpv. 86. § (2) bekezdés e) pontján keresztül alkalmazandó, a károkozó magatartás kezdetekor hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 355 § (4) bekezdés; harmadlagosan a rPtk. 81. § (1), 84 § (1) bekezdés e) pontján keresztül alkalmazandó rPtk. 339 § (1) bekezdés és 355 § (4) bekezdés; negyedlegesen pedig a károkozó magatartás kezdetekor hatályos 2003. évi LX. törvény (régi Bit.) 155. § (3) bekezdés és 156 § a) pontjának megsértése miatt az rPtk. 339 § (1) bekezdése és 355 § (4) bekezdés alapján.

[25] Előadta, hogy 2018. december 31-ig a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. tv. (rBit.) 38. § és 46. § szerinti független biztosításközvetítőként alkuszi tevékenységet folytatott, tevékenységét megbízási szerződés keretében a hivatkozott jogszabály alapján a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeleténél regisztrált megbízottak útján végezte. Ennek során ügyfeleinek megbízási szerződés keretében biztosítási szerződéseket közvetített, árbevétele e szerződések után a biztosító társaságoktól kapott jutalék volt. A felperes értékét, vagyonát az ügyfelei, az ő biztosítási szerződéseik, illetve az ügyfelekkel kötött megbízási szerződés adta.

[26] Az I. r. alperes a mai napig biztosítási alkuszi tevékenységet végez.

[27] A felperes az ügyfelei személyes és azok biztosítási szerződéseinek adatait a Cég1Kft. és a biztosító társaságok szerverein tárolta, a rajtuk lévő adatok csak felhasználónév és jelszó alapján voltak elérhetők. A Cég1Kft. Megnevezés1 nyilvántartó rendszerében megtalálható volt a felperesi cég összes ügyfelének személyes adata (név, cím, anyja neve, születési dátum stb.), illetve az ügyfélhez tartozó összes biztosítási szerződés valamennyi adata (biztosító, szerződésszám, módozat, éves díj, fizetési ütem stb.). Az adatok felhasználónév és jelszó együttes használatával voltak elérhetőek.

[28] A II. rendű alperes a megbízási jogviszonyára figyelemmel a felhasználónevével és a jelszával a teljes adatállományhoz hozzáfért, a III-X. r. alperesek – szintén a felperessel fennálló megbízási szerződés teljesítése érdekében - csak az általuk kezelt ügyfelek adataihoz fértek hozzá ugyancsak felhasználónév és jelszó együttes megadásával. A felperes ügyvezetőjén kívül a biztosítóknál lévő adatokhoz csak a II. r. alperes fér hozzá, a III-X. r. alperesek a biztosítók szerverein található adatokhoz felhasználónevet és jelszót nem kaptak, így ezen adatokhoz nem fértek hozzá.

[29] A II. r. alperes megbízási szerződését a felperes azonnali hatállyal megszüntette a 2008. február 20-án kelt, a II.r. alperes által 2008. február 28-án átvett felmondással, egyben felhívta a II. rendű alperes figyelmét, hogy a felperes tevékenységével kapcsolatban tudomására jutott minden tény, információ, megoldás, adat üzleti titoknak minősül. Felszólította továbbá a II. r. alperest, hogy a társaság tulajdonát képező, üzleti titoknak minősülő papír és elektronikus alapú ügyfélszerződési adatokat, nyilvántartásokat adja át. Ezt követően 2008. márciusában a felperesnél értékesítési vezetőként dolgozó Személy1t felhívta telefonon Személy2 az I. r.alperes ügyvezetője azzal, hogy a II. r. alperes jelentkezett nála és felajánlotta, hogy a felperes üzletkötőit és a felperes ügyfeleit átviszi az I. r. alpereshez. Személy2 azt kívánta megtudni, hogy mi az oka, hogy a felperes megszüntette a II. r. alperes szerződését.

[30] Időközben kiderült, hogy II. rendű alperes nem csak az I. r. alperest kereste meg ugyanilyen szándékkal, ezért a Független Biztosítási Alkuszok Magyarországi Szövetsége az I. r. alperesnek is megküldött kör-emailben kérte az egyesület tagjait, hogy ha Alperes2 náluk is a fenti szándékkal jelentkezik, jelezzék, és felhívta a tagokat a jogszabályok betartására.

[31] A felperes - a II. r. alperes fenti szándékáról értesülve - írásban tájékoztatta megbízottait, hogy az üzleti titkot megőrizni kötelesek, és hogy üzleti titoknak minősül mind az ügyfelek személye, mind a velük kötött megbízási szerződés, mind a számukra közvetített biztosítási szerződések összes adata. Mivel azt is észlelte, hogy a II. r. alperest az I. r. alperes közvetítőjeként regisztrálták, levélben felhívta az I. r. alperes figyelmét, hogy az I. r. alperes jogosulatlanul jut a felperes üzleti titkához, illetve az ügyfelek biztosítási titkához és kérte az I. r. alperest, hogy amennyiben ilyet tapasztal, azt jelezze neki. Erre válasz nem érkezett, de az I. r. alperes 2008. május 13-án törölte a felügyeleti regiszterből a II. r. alperest.

[32] Ennek ellenére a II. r. alperes az I. r. alperes részére jogellenesen, regisztráció nélkül végzett közvetítői tevékenységet, irányította a III-X. r. alperesek biztosításközvetítői munkáját, a nála lévő – a házkutatás során megtalált - teljes felperesi adatállományt jogosulatlanul felhasználta és jogosulatlanul közölte a felperesen kívüli harmadik személyekkel. A III-X. r. alperesek jogviszonya is megszűnt és mindannyian regisztráltak vagy anélkül az I. r. alperesnek kezdtek biztosítási szerződéseket közvetíteni.

[33] A II-X. rendű alperesek az ügyfelekkel aláírták a felperes megbízási szerződéseinek visszavonására szóló dokumentumokat, amelyek nem tekinthetők jogszerű felmondásnak: egyrészt azért, mert a szerződési feltételek szerint azokat csak a szerződés évfordulójára lehet felmondani rendes felmondással, másrészt ezen okiratokat felperessel nem köztették, csupán a biztosító társaságoknak küldték meg. Ezen tevékenységük következtében a felperes jutalék bevétele drasztikus mértékben csökkent.

[34] A felperes feljelentése alapján a II. r. alperessel szemben folyt büntetőeljárás során 2009. november 3-án a II. r. alperes otthonában a rendőrség házkutatást tartott, ahol a saját számítógépén megtalálta a felperes teljes ügyfél-, és biztosítási szerződéseinek összes adatát lementve, illetve az arról készült másolatot. A számítógépre 14 biztosító szerverén és a Cég1 Kft szerverén található teljes adatállomány le volt mentve. Az II. r. alperes megbízási jogviszonyának megszűnése előtt és azt követően 2008. február 18-tól 2008.március 15-ig terjedő időszakban 42 db fájlt töltött le a biztosítók és a Cég1Kft. szervereiről. A Cég1Kft. szerverén található Megnevezés1 programból a teljes adatbázist letöltötte, ahol az összes ügyfél összes adata megtalálható volt, a letöltés ideje 2008. február 25.

[35] A II. r. alperes a felperessel fennállt jogviszonya megszűntét követően megbízási jogviszonyt létesített az I. r. alperessel, majd szerződést kötött a III-X. rendű alperesekkel, ami alapján továbbra is együtt dolgoztak, irányította, menedzselte a biztosításközvetítői tevékenységüket. A II. r. alperes az I. rendű alperes biztosításközvetítője, és az a mai napig is. A III-X. r. alperesek a felperessel fennállt jogviszonyuk megszűntét követően szintén az I. r. alperessel létesítettek megbízási jogviszonyt, mely alapján az I. r. alperes részére biztosításközvetítői tevékenységet végeztek. A felperestől megszerzett adatokat az alperesek azok teljes terjedelmében köztették az I. r. alperessel.

[36] A felperes az alperesek jogsértő magatartása kezdő időpontját 2008. július 1. napjára tette, befejező időpontját nem tudta meghatározni, de jelezte, hogy 2011. március 24-én még biztosan történt jogsértő magatartás, mert ekkor történt meg a cím26 Társasház biztosítási szerződésének alperesek általi felmondatása.

[37] Jogi érvelésként az elsődleges keresete körében arra hivatkozott, hogy a felperes ügyfeleinek az alperesek által megszerzett, felhasznált, illetve átadott személyes adata (név, cím, anyja neve, születési dátum stb.), illetve az ügyfélhez tartozó összes biztosítási szerződés valamennyi adata (biztosító, szerződésszám, módozat, éves díj, fizetési ütem stb.) a felperes üzleti titka. A felperes ügyvezetője a fenti adatokat üzleti titoknak minősítette és arról a megbízottait tértivevényes levélben értesítette. Az I. r. alperes, mint illetéktelen harmadik személy, a felperes versenytársa, arra vonatkozó tényeket, információkat és adatokat szerzett meg és használt fel, hogy mely ügyfelek álltak megbízási jogviszonyban a felperessel, azok a felperes közreműködésével milyen tartalmú biztosítási szerződéseket és melyik biztosítóval kötöttek, azaz biztosításközvetítőként a felperes milyen tartalmú ügyfél- és szerződésállománnyal rendelkezett. A II-X. r. alperesek pedig a fenti üzleti titoknak számító adatokat a felperes hozzájárulása nélkül, tisztességtelenül felhasználták és azokat jogosulatlanul közzétették I. r. alperessel, amikor a felperesi szerződéseket felmondatták, illetve mikor az I. r. alperes szerződéseit megkötötték.

[38] Ezen tények és adatok megszerzése és felhasználása sértette a felperes jogszerű pénzügyi, gazdasági, valamint piaci érdekeit, mert az érintett szerződésekből származó jövedelme az I-X. r. alperesek jogsértő és tisztességtelen magatartása okán megszűnt, a jutaléktól elesett.

[39] A fenti tények és adatok titokban tartása érdekében a felperes megtette a szükséges intézkedéseket. Olyan szervereken tárolta az adatokat, amelyek kívülállók számára nem, csak a jogosultak számára voltak hozzáférhetőek jelszó és felhasználónév birtokában. A felperes a megbízottakat tájékoztatta, hogy az általuk kezelt adatok üzleti titoknak minősülnek, ezzel kifejezte a másik fél számára, hogy az adott információ üzleti és biztosítási titok, melynek nyilvánosságra kerülését, illetéktelen személyekkel, versenytársakkal való közlését el kívánja kerülni. A felperes a II-X. r. alpereseket jogviszonyuk megszűnésekor is tájékoztatta, hogy a felperesi cég adatai üzleti titoknak minősülnek, továbbá jogi képviselője útján az I. r. alperest is tájékoztatta, hogy a II-X. r. alperesek üzleti titkait tisztességtelenül felhasználják, illetve I. r. alperessel jogosulatlanul közlik. Utalt rá, hogy a II. r. alperest gazdasági titoksértés büntetében bűnösnek találták, az eljáró bíróságok az ügyfelek biztosítási titkainak is minősülő adatokat a felperes üzleti titkának minősítették.

[40] Kiemelte, hogy az alperesek részéről felperes üzleti titkának megszerzése és felhasználása tisztességtelen volt, közzététele pedig jogosulatlan.

[41] Az alperesek egyetemleges marasztalását azért kérte, mert együtt, közösen okozták a felperes kárát, ahhoz mindannyian tevőlegesen, szervesen hozzájárultak. A károkozást mindannyian a biztosításközvetítői jogviszony (megbízó – megbízott) keretein belül okozták, az üzleti és biztosítási titoknak számító adatok jogsértő felhasználásával. A formális jogi elkülönülés ellenére a megbízó és a kereskedelmi ügynök (itt megbízott,

teljesítési segéd) közötti kapcsolatra jellemző a gazdasági egység, és ennek alapján a piacon kifejtett közös magatartásuk, akaratgyeozőségük. A megbízó –ügynök olyan vertikális kapcsolat, amelyben az érintettek versenyjogi szempontból egy gazdasági egységet alkotnak akkor is, ha egyébként független vállalkozások.

[42] A Tpv. 2. § mint generálklauzula megsértésére alapított keresetét azzal indokolta, hogy az alperesek a gazdasági tevékenységüket tisztességtelenül, az azonos tevékenységet folytató, versenytárs felperes érdekeit sértő és veszélyeztető módon és az üzleti tisztesség követelményébe ütközően folytatták, az I. r. alperes a megbízottai, a II-X. r. alperesek aktív közreműködése által, tisztességtelen piaci módszerek használatával megszerezte a felperes ügyfélkörének jelentős részét. Álláspontja alátámasztására hivatkozott a BDT2004.997. és BDT2006.1492. számú eseti döntésekben foglaltakra.

[43] Kiemelte, hogy az I. r. alperes tagja a Független Biztosítási Alkuszok Magyarországi Szövetségének (FBAMSZ), így a szövetség alapszabályában foglalt, illetve az alapján a szövetség által előírt szakmai szabályokat, így a tisztességtelen versenyt tilalmazó szabályt is köteles lett volna betartani. Ehhez képest a II. r. alperes - az I. r. alperes tudtával és beleegyezésével – meghatározta a III-X. r. alperesek feladataként a felperes és ügyfelei megbízási szerződéseinek „felmondását”, amihez közölte velük a nála lévő felperesi adatbázis alapján az ügyfelek személyes adatait és a biztosítási szerződések egyedi azonosítóit. A II. r. alperes egy sablon okiratot készített a III-X. r. alperesek munkájához „Megbízás visszavonása” megnevezéssel, kifejezetten a felperesi cég megbízási szerződéseinek az ügyfelek általi azonnali felmondásához, a II-X. r. alperesek pedig a megkapott sablonok és adatok felhasználásával közreműködtek abban, hogy a felperes ügyfelei a felperessel kötött biztosításközvetítői megbízási szerződéseket felbontsák és ezzel egyidejűleg az I. r. alperessel új biztosításközvetítői megbízási szerződéseket kössenek.

[44] Az alperesek így a károkozó magatartás kezdetekor hatályos rBit. 155. § (3) bekezdés és 156. § a) pontban írtakat megsértették azzal, hogy az ügyfelek biztosítási titoknak minősülő adatait az ügyfelek írásbeli titoktartási kötelezettség alóli felmentése nélkül használták fel. E magatartásuk önmagában törvénysértő és így tisztességtelen volt, a versenytárs felperes törvényes érdekeit sértette és az üzleti tisztesség követelményeibe ütközött, ezért kimerítette a Tpv. 2. §-ban szabályozott tilalmat.

[45] A harmadlagos keresete kapcsán - az üzleti titokkal kapcsolatos előadásai fenntartása mellett - azzal érvelt, hogy az alperesek ismertett tevékenysége az rPtk. 81. § (1) bekezdésébe ütközött. A II-X. r. alperesek mint a biztosításközvetítői tevékenységük során tudomásukra jutott üzleti- és biztosítási titok időbeli korlát nélküli megtartására köteles személyek a felperesnek vagyoni hátrányt okozva az üzleti és biztosítási titoknak minősülő adatokat (biztosítottak személyi adatait, biztosítási szerződések adatait) az I. r. alperessel jogosulatlanul közölték, illetve az I. r. alperes érdekkörében azt jogosulatlanul felhasználták, amikor szerződéseket mondtak fel, illetve új szerződéseket kötöttek úgy, hogy a felperestől a titok megtartása alóli felmentést nem szereztek be, illetve nem kaptak. Az I. r. alperes pedig a jogsértő módon megszerzett, üzleti titkot képező adatokat jogsértő módon felhasználta akkor, mikor megbízottai az üzleti titoknak számító adatokat a szerződések felmondásánál és az új szerződések megkötésénél jogosulatlanul felhasználták.

[46] A negyedleges keresete kapcsán arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperest a vele szemben folyt büntetőeljárásban egyes szerződések tekintetében a bíróság bűnösnek találta gazdasági titoksértés büntette miatt. A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének a büntetőeljárásban beszerzett állásfoglalása szerint a megszerzett adatokkal az ügyfél megbízásokkal az alkusz rendelkezik, azok adatainak felhasználása biztosítási titoksértés is. Az alperesek a sérelmezett magatartásukkal jogszabályt sértettek, amikor az ügyfelek biztosítási titoknak minősülő adatait az ügyfelek írásbeli titoktartási kötelezettség alóli felmentése nélkül használták fel.

[47] A felperes a felemelt keresetében megjelölt 180.000.000,- Ft-ot – mivel a kár összege egzakt módon nem számítható ki - általános kártérítésként kívánta érvényesíteni azzal, hogy azt alátámasztotta mind az általa felkért Cég3 Kft. által készített magánszakvélemény, mind az igazságügyi szakértői vélemény. Ez utóbbi elismerte, hogy a magánszakértő számítása teljes mértékben megfelelő, az általa alkalmazott számítási módszer elfogadott, ésösszagszerűségében is helytálló, emellett maga az igazságügyi szakértő is más módszert alkalmazva hasonló kár bekövetkeztét igazolta. A bekövetkezett kárt 2022. december 31-ig kívánta érvényesíteni és kérte annak késedelmi kamatát középárányosan számítva.

[48] Hangsúlyozta, hogy amennyiben túlzott mértékű általános kártérítési összeget kért volna, akkor annak mértékét az I. r. alperes ellenbizonyítás keretében a birtokában lévő bizonyítékok (ügyfélnyilvántartás, biztosítóktól kapott jutalék) alapján bármikor cáfolni lett volna képes egy igazságügyi könyvszakértő segítségével, hogy pl. nem került át annyi ügyfél, nem kapott annyi jutalékot a volt felperesi ügyfelek után, nem realizált akkora jogtalan profitot.

[49] Az alperesek elévülési kifogását alaptalannak tartotta, arra hivatkozott, hogy a keresetindítás az elévülést megszakította.

III.

[50] Az I. r. alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte, azt mind jogalapjában, mindösszagszerűségében vitatta. Állította, hogy a felperes nem tett konkrét tényelőadást arról, hogy melyik, korábban az ő érdekkörében létrejött biztosítási szerződés melyik alperes, milyen konkrét jogellenes magatartása folytán került át az I. r. alperes érdekkörébe figyelemmel arra, hogy a megbízóknak a biztosítási szerződés vonatkozásában szabad rendelkezési joguk van. Hivatkozott arra is, hogy a felperes az állított kárát sem tudta bizonyítani, arra sem az Cég3 Kft. magánszakvéleménye, sem a kirendelt igazságügyi szakértő véleménye nem volt alkalmas. Az előbbi a 2003. és a 2008. közötti időszakra számviteli adatokat közölt, 2008-tól azonban becslést, ami semmilyen adattal nem volt alátámasztva. Az ő modellje abból indult ki, amennyiben a szerződésállomány továbbra is a felperes kezelésében marad, akkor milyen hozamot realizált volna a felperes a szerződésállomány alapján 2008. és 2023. között. Ez az alapállítás azonban nem megfelelő, mert azt, hogy egy szerződés az alkusznál marad-e, azt kizárólagosan az ügyfél dönti el. A Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő szakvéleményének táblázatában a szakértő feltüntette a biztosítási szerződések megszűnési dátumát, ezzel maga dokumentálta az állomány változását. Nem adott azonban választ arra ez a szakvélemény, hogy az Cég3 Kft. becslésében

2012-ig kimutatott várható elmaradt haszon és a szerződésállomány hogyan tud a 2008. évi szintnek a tizenkétszeresére emelkedni. Adott szerződésállomány és csökkenő díjak mellett ez nem lehetséges. Az I. r. alperes állítása szerint nem kerültek át szerződések a felperes állományából hozzá, hanem az ügyfelek más biztosításokat kötöttek, más biztosítókkal, amely biztosítási szerződések gondozójaként az I. r. alperest jelölték meg. A Szakértő² Kft. igazságügyi szakértő meg is állapította, hogy a felhasznált adatok alapján tényszerűen és teljeskörűen nem tudta becslési módszerrel az elmaradt haszon mértékét meghatározni. Ez a szakvélemény az első adatsor esetében tartalmazott becsülhető jutalék adatot, de szerződéses adatot nem. A második adatsor alapján az elmaradt haszon nem volt megbecsülhető, azonban a szakvélemény mégis megbecsülte az elmaradt haszon mértékét. A 2007. és a 2012. közötti állományváltozásnak az indoka nem volt megállapítható. Kimutatott ugyan a rendőrségi adatbázis és a Megnevezés² adatbázis alapján elmaradt haszon összeget, ugyanakkor a szakvélemény rögzítette, hogy a rendelkezésre álló adatforrások adattartalmának teljeskörűsége nem alátámasztott. Előadta, hogy a biztosítási szerződések a típusuktól függően szűnnek meg. Egy 10 éves időtartamú biztosítási szerződés megalapozatlan. A 2009. utáni lejáratú biztosítási szerződések hiányára is hivatkozott, amely esetben a 2022-ig történő jutalék megállapítás kizárt. Vitatta a késedelmi kamatszámítást és a megbízottaknak fizetett jutalékarányt is.

[51] A II. r. alperes is a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[52] A II. r. alperes arra hivatkozott, hogy a felperes nem tett eleget annak a szerződéses kötelezettségének, hogy az ügyfelek nála lévő biztosítási szerződéseit folyamatosan karbantartja. Ennek az volt az oka, hogy a felperesnek nem volt üzletkötője és nem történt meg a személyes kapcsolattartás az ügyfelekkel. A felperes által az ügyfeleinek írott, a cégnél történt visszaélésekről szóló levelek kézhezvétele után az ügyfelek a büntetőügyben tett tanúvallomásaik szerint felkeresték a régi tanácsadójukat, a II. r. alperest, hogy továbbra is vele szeretnék a biztosítási ügyeiket intézni. Az ügyfelek a felperessel megkötött megbízási szerződéseik felmondását aláírták, a szerződések átörökítésekor azt az aktuális biztosító társaság felé eljuttatták és a felmondást ajánlott levélben a felperes részére postázták. szakértő⁴ igazságügyi szakértő megállapította, hogy a CD lemez utolsó megnyitása a házkutatás során történt, ezért nem állapítható meg, hogy 2008 februárját követően hozzáfértek-e ezekhez a dokumentumokhoz.

[53] Nem vitatta, hogy a munkavégzéséhez a felperestől kapott egy számítógépet, azonban olyan peradat nincs, hogy lett volna a felperesnek arra vonatkozó adatkezelési szabályzata, hogyan kell az egyes adatokat menteni és archiválni, valamint mi a teendő a számítógép meghibásodása esetén, így az újratelepítés és formázás végrehajtható-e, szükséges-e külső adathordozóra adatokat menteni. Egy számítógépes szerviz számára meghibásodás esetén az adathordozót átadni aggályos és emiatt reális, hogy az adatmentést ebben az esetben a megbízott II. r. alperes végzi el. A II. r. alperes abban hibázott, hogy nem törölte le azonnal a dokumentumokat, de önmagában az adatok birtoklása nem jelenti, hogy azok felhasználásra is kerültek. Alaptalan az a felperesi állítás, hogy a felperes bizonyosan még évekig megkapta volna a jutalékot, hiszen egy nem gondozott szerződésállomány elveszíti az első évben a szerződéseit 30-60%-át és a következő időszakban további jelentős csökkenés következik be. A felperes nem bizonyította, hogy kinek, milyen típusú biztosítási szerződése volt a felperesnél, és azt sem bizonyította, hogy ezeknek az ügyfeleknek hol, milyen típusú és milyen összegű biztosítási szerződéseik lettek. A büntetőügyben meghozott

határozat mindösszesen 3.050 Ft összegű károkozást tárt fel és azt is csupán két ügyfél vonatkozásában, a felperes keresetét a büntető iratanyag ezt meghaladóan nem bizonyította.

[54] Állította, hogy a felperes a bizonyításra alkalmatlan, megalapozatlan szakvéleményekkel, válaszokkal még részben sem tudta bizonyítani a keresetében foglaltakat. A szakértői vizsgálat nem a teljekörű biztosítási állományok vizsgálatán keresztül valósult meg és emiatt a szakértő a felhasznált adatok alapján ténszerűen és teljeskörűen nem tudta becslési módszerrel meghatározni az elmaradt haszon mértékét. A szakértő továbbá nem vezette le és nem támasztotta alá azt sem, hogy a korábbi mérlegadatokról hogyan és miként volna igazolható az általa leírt „számítás” alapja és következtetése.

[55] A III.r., V.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és X.r. alperesek csatlakozak a II.r. alperes védekezéséhez.

[56] A IV.r. alperes a kereset elutasítását kérte, azt mind jogalapjában, mindösszességében vitatta arra hivatkozással, hogy a vele szembeni keresetet peradat nem bizonyítja.

[57] A VI.r. alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Szerinte nem ismert, hogy felperes a per tárgyát képező szerződések esetében mi alapján határozta meg a 10 éves időtartamot a szerződések fennállására és ezután a kártérítés összegét. Nem állapítható meg, hogy a szerződések határozott időtartamra vagy határozatlan időtartamra lettek megkötve, ha határozott időre, akkor milyen időtartamra. Álláspontja szerint a szerződések felmondása, megszüntetése az ügyfelek kizárólagos joga, így például a gépjármű felelősségbiztosítások esetében az ügyfelek sokasága évente változtatja a szolgáltatót. Kifogásolta, hogy a felperes a keresetében azt sem vizsgálta, hogy a szerződő felekkel milyen kapcsolatban állt a VI. r. alperes jogelődje. A VI. r. alperes jogelődjét érintő személyek közül a 69. szám alatt írt Személy3 élettárs volt, a 72-75. szám alatti szerződéseket édesanyja kötötte, a 144-145. szám alatti szerződéseket édesapja barátja, Személy4 kötötte, a 286-287. szám alatt, a Cég4 Kft.-vel kötött szerződést kölcsönösségi alapon kötötte édesapja mint mezőgazdasági őstermelő, aki a kft.-vel állt hosszú évek óta szerződéses jogviszonyban. A 291. szám alatt írt Személy5 ugyancsak édesapja barátja volt, az 559. szám alatt írt Személy6 édesapja barátja és szomszédja volt, az 595-596. szám alatt felsorolt Cég5 Bt. tulajdonosai az édesapja barátai voltak. A felperes által megjelölt 26 db szerződésből tehát legkevesebb 13 olyan, amelyek az édesapja személyéhez kötődtek. Természetes, hogy a hozzá közel állók, bármely társaságnál is dolgozzon, ott kötöttek szerződést Az egyetemleges felelősség megállapításának nincs helye, mert a felperes alperesenként pontosan meg tudná határozni az általa szerződésenként kidolgozott jutalékokból a tőke összeget, és az utána szerinte járó kamatot. Az egyes szerződések megszüntetésének körülményeire, a szerződések időtartamára vonatkozóan a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte volna.

[58] A II.r. alperes a 2023. szeptember 26-án kelt P.20.015/2023/71. számú beadványában a rPtk. 324. § (1) bekezdésére hivatkozással állította, hogy a felperes 2021. június 21-én kelt iratában érvényesített felemelt összegű keresetből az attól visszafelé számított öt éven túli időszakra – tehát 7,5 évre – vonatkozó követelés elévült 114.400.605,- Ft tőke összegben, mert a felperes ezen keresetfelemelésig csupán 1.100.000,- Ft összegű

követelést érvényesített. Utóbb - a IV. r. alperes kivételével - a többi alperes is ezzel egyező elévülési kifogást jelentett be.

IV.

[59] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletében kötelezte a II. r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 3.081,- Ft-ot és ennek 2015. június 1-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékét, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 1.434.000,- Ft feljegyzett kereseti illetéket, továbbá az I. r. alperesnek 5.000.000,- Ft, a II. r. alperesnek 4.987.300,- Ft, a VI. r. alperesnek 5.000.000,- Ft perköltséget.

[60] A tényállás részeként megállapította, hogy a felperes független biztosításközvetítőként alkuszi tevékenységet folytatott, amit megbízási szerződés keretében, regisztrált megbízottak, a II-V. r., a VII-X. r. alperesek és a VI. alperes jogelődje útján végezett. A tevékenysége során biztosítási szerződéseket közvetített, illetve ezeket a biztosítási szerződéseket gondozta, árbevételét a biztosítási szerződéskötések alapján, illetve a megkötött biztosítási szerződések fenntartása után a biztosító társaságoktól kapott jutalék jelentette. A felperes és a II-V. r. alperesek, valamint a VII-X. r. alperesek közötti megbízási szerződések 2008-ban, a VI. r. alperes jogelődjével 2009-ben felmondással megszűntek.

[61] A Győri Városi Bíróság a 2011. november 22-én kihirdetett – a Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság által helybenhagyott - ítéletével a II. r. alperest bűnösnek mondta ki két rendbeli gazdasági titok megsértése büntetében. Megállapította, hogy a II. r. alperes a felperesnél a munkavégzésre irányuló jogviszonya keretében megismert biztosítási adatokat felhasználva két személy esetében a biztosítási szerződést felbontotta, illetve felmondatta, és e személyekkel 2008. július 1-jei dátummal egy másik biztosításközvetítéssel foglalkozó cég, az I. r. alperes nevében új biztosítási szerződéseket kötött. E tevékenységével a felperesnek 3.081,- Ft vagyoni hátrányt okozott.

[62] A keresetek érdemi elbírálása előtt az alperesek elévülési kifogását vizsgálta és azt alaposnak találta a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.II.60.060/2023/7. jogegységi hatályú határozatára is figyelemmel. Kifejtette, hogy noha a felperes a keresetét a kárigényből eredő pénztartozásokra is irányadó általános 5 éves elévülési idő kétszeres elteltét követően, több mint 10 év után emelte fel, az elévülési kifogás kapcsán kötve volt a G.20.015/2023/71. számú beadvány alapján 114.400.605,- Ft-ban meghatározott elévülési kifogás szerintiösszagszerűséghez. A Kúria fenti döntése alapján hangsúlyozta, hogy az azonos jogi alapon nyugvó, korábban perben vagy fizetési meghagyásos eljárásban nem érvényesített további követelés elévülését a korábbi részkövetelésre irányuló igényérvényesítés nem szakítja meg. Ezért az alkalmazandó jogalkalmazási elv az elévülés összagszerűsége vonatkozásában kizárólag az, hogy kárigényből eredő pénzkövetelés esetén a folyamatban lévő per során is irányadó - az erre vonatkozó elévülési kifogás előterjesztése esetén - az öt éves általános elévülési idő elteltének hiánya a kárigény megalapozott érvényesítéséhez. A felperes az 1.100.000,- Ft tőkekövetelést meghaladó keresetének összagszerűsége kapcsán azonban túllépte az erre vonatkozó igénye érvényesítése során nemcsak az általános öt éves elévülési

időtartamot, hanem még az ezen általános, öt éves elévülési időtartam kétszeres időtartamát is.

[63] Az elévüléssel nem érintett 65.599.395,- Ft tőkeösszegre és késedelmi kamatára érdemben vizsgálta rendelkezésre álló bizonyítékokat, adatokat. Ennek során abból indult ki, hogy a kártérítés együttes feltételeinek fennállását a felperesnek mint károsultnak kellett bizonyítania és amennyiben ezen feltételek közül bármelyikről azt lehet megállapítani, hogy az nem áll fenn, akkor a kártérítés többi feltételétől függetlenül a kereset már semmiképpen nem teljesíthető.

[64] Előrebocsátotta továbbá, hogy a felperes fenntartott keresetei között ténylegesen nem állt fenn a felperes által állított valamennyi „eshetőleges” kapcsolat. A Tpvt. 4. § szerinti üzleti titoksértés, az rPtk. szerinti üzleti titoksértés és a biztosítási titoksértés esetére érvényesített szerződésen kívüli kártérítési igény egyaránt az rPtk. szerinti szerződésen kívüli kárigényt jelentette (az üzleti illetve a biztosítási titoksértés esetére párhuzamos oltalmi elv érvényesült az rPtk. hatálya alatt), ezért ezen keresetek között ténylegesen nem állt fenn a felperes által állított „eshetőleges” kapcsolat, így ezen keresetnek csak a Tpvt. 2. § szerinti keresettel volt ténylegesen eshetőleges kapcsolata. A Tpvt. 2. § azonban úgynevezett szubszidiárius tényállás, azaz, ha valamely magatartás megfelel egy nevesített törvényi tényállásnak, akkor az adott magatartást kizárólag ezen konkrét tényállás szerint lehet és kell megítélni (BDT2011. 2444. II. pont).

[65] A jelen eljárásra alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (rPp). 4. § (2) bekezdésből fakadóan a II. r. alperessel szemben hozott jogerős büntető ítélet alapján a 3.081,- Ft összegű károkozás megtörténtének kizárására a polgári perben nem volt mód. Rámutatott ugyanakkor, hogy a büntetőeljárási adatokra vonatkozó megalapozott felperesi hivatkozása esetén [miszerint a IV. r., a VII-X. r. alperesek és a VI. r. alperes jogelődje részéről több száz szerződés vonatkozásában megvalósult biztosítási (gazdasági) titoksértés, ami a felperesnek 180.000.000,- Ft összegű vagyoni hátrányt okozott] jogerős büntető ítélet(ek)nek, több terhelt vonatkozásában, több száz rendbeli gazdasági titok megsértésének büntetettét kellett volna megállapítania. Ilyen azonban nem történt, és kizárólag a II. r. alperessel szemben került sor két rendbeli, gazdasági titok megsértésének büntette miatt vádemelésre, valamint emiatt történt meg jogerősen a II. r. alperes elítélése.

[66] A felperes az ezt meghaladó kárát szakértői bizonyítás útján kívánta bizonyítani oly módon, hogy bírósági megkeresés útján beszerzett adatok alapján kívánta meghatározni a per tárgyát képező biztosítási szerződések szerinti biztosító társaságokat, valamint a biztosítási szerződéseket.

[67] Az elsőfokú bíróság beszerezte szakértő⁴ igazságügyi szakértő, majd a Szakértő¹ (eljáró szakértő: Megnevezés²) informatikai szakvéleményét, ami a könyvszakértői szakvélemény elkészítéséhez szükséges adatszolgáltatást volt hivatott biztosítani. A többször kiegészített könyvszakértői véleményt a kirendelt Szakértő² Kft.. igazságügyi szakértő (eljáró szakértő Személy⁷ szakértő készítette el, amit az elsőfokú bíróság aggályosnak minősített és ítélete alapjául nem fogadott el.

[68] Hangsúlyozta, hogy a felperesnek mint független biztosításközvetítőnek főkönyvi kivonattal és analitikus nyilvántartással alátámasztott adatszolgáltatást (éves felügyeleti jelentést) kellett teljesítenie. A bizonyításra köteles felperes azonban nem ezen adatok felhasználásával kívánta igényét bizonyítani annak ellenére, hogy az erre vonatkozó adatok elkészítése jogszabályi kötelezettsége volt. A biztosítási szakértői kompetenciával is rendelkező Szakértő2 Kft.. szakvéleménye, valamint a felperes által beszerzett Cég3 Kft. szakmai véleménye még az általánosság szintjén sem tartalmazott arra vonatkozó utalást, hogy a felperes ezen jogszabályi követelményeknek eleget tett-e, és ha igen, akkor ebből milyen adatok származtak. Ennek az adatszolgáltatásnak ugyanis mind a jutalékbevételek nagyságára, mind ezen jutalékadatoknak a felperesi mérlegadatokkal való összefüggésére tartalmaznia kellett információt. A Szakértő2 Kft. igazságügyi szakértő szakvéleménye nem utalt arra, hogy a független biztosításközvetítő által készítendő kötelező éves jelentések elkészültek-e, és ha igen, milyen adattartalommal. Ezen adatoknak a Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő részére történő rendelkezésre bocsátása nem az I. r. alperes, hanem a felperes feladata lett volna a felperes által végzett független biztosításközvetítői tevékenység alapján vagy a Szakértő2 Kft.. szakértőnek kellett volna beszereznie.

[69] A szakkérdés eldöntéséhez szakismerettel nem rendelkező bíróság a szakértői módszertan meghatározására nem adhatott a szakértő részére iránymutatást, ez a szakértő feladata és felelőssége. Jogszabály által évente kötelezővé tett adatszolgáltatásról azonban a szakvélemény nem hallgathat, indokát kell adnia annak, hogy ezt a kötelező adatszolgáltatást miért nem vette figyelembe, illetve hogyan vette figyelembe a szakértő a szakvéleménye elkészítéséhez.

[70] Kiemelte továbbá, hogy a Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértőnek az volt a feladata, hogy elvégezze annak egyeztetését, hogy a büntetőeljárásnak a jelen perbeli szakértői kirendelésben megjelölt adatai és az ezen adatok alapján a felperes részéről elkészített 1. számú melléklet adatai egyeznek-e, vagy van-e eltérés és így milyen adattartalommal határozható meg a büntetőeljárás adatai alapján az 1. számú melléklet elfogadható adattartalma. A véglegesnek minősülő szakértői vélemény az 1. számú melléklet esetében a szakértő által elfogadhatónak tekintett értéket 8.384.065,- Ft összegben állapította meg [G.20.015/2023/261. számú szakvélemény 14. oldal].

[71] A büntetőeljárás iratai között [Nyomozati iratok 161. és 162. oldal, a Felperes1 Kft. válasza] 2010. március 19-i keltezéssel a felperesi ügyvezető maga közölte a nyomozó hatósággal, hogy mindösszesen 3.342.030,- Ft összeget tartalmaz a részére megküldött adatsor szerinti jutalék, amelyből a II. r. alperesre 1.769.514,- Ft, a VIII. r. alperesre 159.441,- Ft, a III. r. alperesre 275.457,- Ft, a IX. r. alperesre 172.276,- Ft és a X. r. alperesre 610.102,- Ft vonatkozott. Tartalmazott még ez a felperesi adatközlés a már perben nem álló Alperes12 vonatkozásában 355.240,- Ft-ot, míg a IV., V., VI. és VII. r. alperesek esetében jutalékigényt nem mutatott ki a felperes. A Szakértő2 Kft. igazságügyi szakértő véglegesnek minősülő szakvéleménye nem adott arra választ, mi lehet annak a magyarázata, hogy a felperes 2010. március 19-én 3.342.030,- Ft-ban határozta meg azt a jutalékigényét, amelyet a 2025. június 15-én kelt, a Szakértő2 Kft. igazságügyi szakértő véglegesnek minősülő szakvéleménye 8.384.065,- Ft összegben tartott alaposnak. A büntetőügy iratai között a Szakértő2 Kft. igazságügyi szakértő által feldolgozottként meghivatkozott táblázatos adatsor előtt ott volt ez a 2010. március 19-én kelt felperesi írásbeli nyilatkozat, azonban a Szakértő2 Kft. igazságügyi szakértő részéről ennek az iratnak a tartalmi elemzése elmaradt.

[72] A Szakértő2 Kft. igazságügyi szakértő véglegesnek minősülő szakvéleménye az F/2. táblázat adatsorát 6.863.529,- Ft-ban határozta meg a Szakértő1 szakvéleményében szereplő 9.436.609,- Ft ellenében. A Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő ezen értékmódosítás indokát duplikációs vizsgálat elvégzésében jelölte meg. Nem adott azonban arra magyarázatot, hogy a duplikációs vizsgálat alapján miért a duplikációval nem érintett 6.863.529,- Ft került a Szakértő2 Kft. szakvéleményébe további jutalékigényként és nem a duplikációval érintett 2.555.803,- Ft, valamint 17.277,- Ft, mint a Szakértő1. szakvéleményében szereplő adat.

[73] A Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő véglegesnek tekintett szakvéleménye 119.044.725,- Ft összegű, a megmaradás arányával korrigált elmaradt bevételt határozott meg (15. oldal), ehhez 2024. február 29-ig hozzáadódik 264.423.504 Ft összegű késedelmi kamat, így az elmaradt bevétel 264.423.504 Ft lett, amelyből levonva 158.645.102 Ft összegű kiadást, 105.769.402 Ft elmaradt haszon adódik a szakvélemény szerint (17. oldal). Ez az összeg már a késedelmi kamatot is magában foglalta 2024. február 29-ig számítva, ugyanakkor a felperesi fenntartott kereset késedelmi kamat nélkül 180.000.000 Ft és ezen összegnek a 2015. június 1-től számított késedelmi kamata volt. A 2024. február 29-ig elszámolt késedelmi kamattal együtt meghatározott 105.769.402,- Ft összegű elmaradt haszon semmiképpen sem igazolta a felperes 180.000.000,- Ft-ra és ezen tőkeösszeg után 2015. június 1-től felszámított késedelmi kamata iránti követelése megalapozottságát a késedelmi kamat kétszeres érvényesítése miatt a 2015. június 1-től a 2024. február 29-ig tartó időszakra.

[74] Az elsőfokú bíróság szerint a Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő végleges szakvéleménye az előbbieken kifejtett hiányosságai és iratellenessége miatt bírósági ítélezés alapjául nem szolgálhatott, az a szóbeli és írásbeli kiegészítései ellenére is megalapozatlan maradt. Kitért a törvényszék arra is, hogy a rPp. rendszerében nem volt jogszabályi rendelkezés arról, hogy a bíróság az ítéletét megelőzően a szakvélemény aggályosságát alaki pervezető végzéssel közölje a peres felekkel. Az rPp. rendszerében a bizonyítási tájékoztatás volt az az eszköz, amellyel a bíróság számára a szakvéleménnyel szembeni aggályait az ítélelhozatal előtt meg tudta jeleníteni. Ennek felelt meg a Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő véglegesnek tekintett szakvéleménye alapján a G.20.298/2025/11. számú végzés, majd az erre adott, a peres felektől származó írásbeli válaszok alapján a G.20.298/2025/18. számú végzés.

[75] Az elsőfokú bíróság a felperes felkérésére az Cég3 Kft. által készített okiratot szakvéleménynek nem minősülő szakmai véleményként kezelte. Ez a 2003-2007. üzleti évek számviteli információjának felhasználásával az egyszerűsített éves beszámoló mérleg és eredménykimutatás adataira hivatkozott. Meg sem említette azonban a felperes, mint független biztosításközvetítő által évente teljesítendő kötelező adatszolgáltatás adatsorát és nem tartalmazza a felperesi mérlegadatoknak a jutalékra vonatkozó elemzését sem. Az elmaradt haszon becslésére megjelölt jövedelemtermelő képességről a Szakértő2 Kft.. végleges szakmai véleménye a cég tulajdonrésze, üzletrésze meghatározásához elfogadott értékelési megközelítést jelölte meg (7. oldal), a cégértékelés és az elmaradt haszon meghatározása azonban nem azonos kárigények, erre maga a felperes is utalt. Az Cég3 Kft. szakmai véleménye így nem volt alkalmas az elmaradt haszon megalapozott megállapításához.

[76] Rámutatott, hogy az Cég3 szakmai véleménye megalapozottságáról a Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő nyilatkozott és az elmaradt hasznot más módszerrel meghatározó Cég3 Kft. szakmai véleményéről úgy közölte annak megalapozottságát kategorikusan kijelentő szakvéleményét, hogy a Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő által alkalmazott szakértői módszerrel a késedelmi kamatokkal együtt 105.769.402,- Ft összegű elmaradt haszon, az Cég3 Kft. szakmai véleményében a késedelmi kamatok nélkül 180.457.000,- Ft-ban került meghatározásra. A két elmaradt haszon értékmeghatározási módszer közötti, megközelítőleg 50%-os eltérés olyan jelentős mértékű volt, hogy azonos eredménnyel járó megalapozott elmaradt haszon meghatározásnak nem tekinthető.

[77] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes számviteli nyilvántartások vezetésére köteles gazdálkodó szervezet, így az elmaradt jövedelem meghatározásához reális, ellenőrizhető adatoknak kellett volna rendelkezésre állnia a felperesi számviteli, könyvelési nyilvántartásokból. A felperes azonban ilyen számviteli, könyvelési adatsort nem tett a per tárgyává, így nem volt megállapítható, hogy ilyen adatsor felhasználásával sem lehetett volna meghatározni a felperest ért kár összegszerűségét. Nem lehetett ezért a felperes által indítványozott bizonyítási eljárás meg nem felelő jellegéből adódóan a számviteli elvek szerinti adatok hiányában áttérni az általános kártérítés alkalmazására.

[78] Ezen túlmenően arról sem tett nyilatkozatot a felperes, hogy a megbízottai, vagyis a II-X. r. alperesek nyilvántartásához is volt-e a felperesi ügyvezetőnek jelszóval védett hozzáférése. Ennek az adatnak a hiánya sem értékelhető a felperes javára, hiszen ha nem volt a felperesi ügyvezetőnek ilyen hozzáférése, akkor hogyan tudta ellenőrizni megbízottai tevékenységét, ha pedig volt ilyen hozzáférése a számítógépes adatsorhoz, akkor ezt alkalmaznia kellett volna ugyanúgy, mint a biztosítói adatállománynak a felperest érintő adatai esetében. Jutalékot ugyanis a biztosító társaságok a felperesnek fizettek és ez a jutalék került megosztásra a II-X. r. alperesek, valamint a felperes között. A jutalékmegosztási arányról bizonyított adat nem áll rendelkezésre, ugyanígy nincs adat arról sem, hogy az egyes biztosító társaságok a felperesnek mekkora jutalékot fizettek a biztosításközvetítésért.

[79] Az elsőfokú bíróság a feleket megillető perköltség megállapításánál abból indult ki, hogy a felperes lényegében teljesen pervesztes lett, így ő köteles viselni az általa előlegezett szakértői bizonyítás költségét és saját jogi képviselőjének ügyvédi munkadíját. A felperes és az I. r., a II. r., valamint a VI. r. alperesek jogi képviselővel jártak el. Ügyvédi megbízási szerződés csatolása nélkül a felperes javára a 3.081,- Ft marasztalási összeg alapján a minimális mértékű bruttó 12.700,- Ft összegű ügyvédi díjat határozott meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (rÜkr.) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján, amit a felperestől a II. r. alperesnek járó ügyvédi munkadíj összegével számított össze. Az. I., II. és VI. r. alperesek esetében az ügyben kifejtett munkával arányban állóan a pertárgyértékhez igazodóan állapított meg ügyvédi munkadíját a rÜkr. a 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján bruttó 5.000.000,- Ft összegben jogi képviselőnként.

V.

[80] Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetének való helytadást és az alperesek első- és másodfokú

perköltségben marasztalását kérte. Másodlagosan – arra az esetre, ha a kártérítés összecszerúsége a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem meghatározható – az alperesek kártérítési felelősségét megállapító közbenső ítélet meghozatalát kérte. Harmadlagosan – az elsőfokú ítélet helybenhagyása esetére – az alperesek javára megítélt elsőfokú perköltség mérséklését kérte.

[81] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a tényállást helytelenül állapította meg, a jogszabályokat nem megfelelően alkalmazta, a hivatkozott precedensértékű és korlátozottan precedensértékű határozatok jelen ügyben részben nem alkalmazhatóak; a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem vette figyelembe, azokat helytelenül értékelte, a szakértői bizonyítással kapcsolatban a bíróság jogkörén túlterjeszkedett, és így végül helytelen jogi következtetésre jutott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az összecszerúság szempontjából releváns szakértői vélemény értékelésén túl egyáltalán nem foglalt állást a jogalap körébe tartozó kérdésekben, a kártérítés konjunktív feltételei, úgymint a károkozó magatartás (Tpvt. szerinti magatartás) elkövetése, a kár bekövetkezése és a kettő közötti ok-okozati összefüggés körében, amellyel az elsőfokú ítélet az indokolási kötelezettségét és így az ítélet teljességének elvét is megsértette.

[82] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tévesen utasította el a keresete egy részét elévülésre hivatkozással, az általa hivatkozott Kúria Jpe.II.60.060/2023/7. számú jogegységi hatályú határozat a jelen ügyben nem alkalmazható, az a perbelitől eltérő tényállású ügyben született. Állította, hogy a 2010. április 13-i keresetindítása a kártérítési igény elévülését megszakította, függetlenül attól, hogy az eredeti követelése csupán 1.000.000,- Ft összegű kártérítés megfizetésére irányult, továbbá kifejezett jogfenntartó nyilatkozatot tett a kereset összegének felemelésével kapcsolatban. Ugyanazon a ténybeli és jogi alapon érvényesített, jogcímében vagyon kárigénynek a folyamatban lévő per során való elévülése kizárt. A kéttagú pertárgyfogalomból nem következik, hogy a kereset – szakértői bizonyítás utáni – megváltoztatásával (felemelésével) megváltozna a keresettel érvényesített jog, és felperes „új jogot” érvényesítené. Az elsőfokú ítélet továbbá hiányos, mert nem tartalmazza, hogy az elévültnek minősített részkövetelés naptári napra mikor vált esedékessé, és ehhez képest mikor évült el, ezáltal pedig az elsőfokú bíróság megsértette az rPp. 212. §-ban foglalt indokolási kötelezettségét. Tévedett továbbá az elsőfokú bíróság abban is, hogy a kötelezetti egyetemlegesség okán a IV. r. és a VI. r. alperesre is kiterjedt a II. r. alperes elévülési kifogása.

[83] Az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben a négy eshetőleges kereseti kérelmében eltérő jogszabálysértésre alapítottan terjesztett elő kárigényt, más az alperesi jogellenes magatartás is.

[84] Az első kereseti kérelem és a harmadik kereseti kérelem között az a különbség, hogy ugyan a Tpvt. 4.§ (3) bekezdés utal az rPtk. üzleti titok fogalmára, azonban a Tpvt. a rPtk-hoz képest speciális jogszabály, az üzleti titoksértés magatartásához többlettényállást, a tisztességtelenséget köti, és külön tisztességtelennek minősíti a Tpvt. 4 § (2) bekezdésében foglaltakat. Megkülönbözteti továbbá az üzleti titok megsértése „elkövetésének” jogellenes magatartásait, úgymint: tisztességtelen megszerzés, tisztességtelen felhasználás, jogosulatlan közlés. A negyedleges kereseti kérelmét pedig a rBit. 155. § (3) bekezdés és 156. § a) pontjának megsértésére alapította, ezt kellett volna elbírálni. Iratellenes az ítélet [97] pontja,

mely szerint a felperes a Tpvt. 2.§- ra alapított kereseti kérelmében ugyanazt az alperesi magatartást jelölte meg, mint a Tpvt. 4. § esetén.

[85] Az elsőfokú bíróság téves elgondolásával szemben a felperesi alkuszcégnek volt ügyfélállománya, mely a biztosítók védett szerverein voltak tárolva. Ehhez adott a felperesi cég ügyvezetője hozzáférést a II. r. alperesnek, külön felhasználónév és jelszó biztosításával. Az alpereseknek (megbízottaknak) nem voltak ügyfeleik, csak a felperesi alkuszcégnek, így értelemszerűen ügyfélnyilvántartásuk sem volt, amihez felperesi ügyvezetőnek jelszóval kellett volna rendelkeznie. Az alperesek a felperesi cég ügyfélnyilvántartását használták saját felhasználónév és jelszó birtokában, az alperesek semmilyen nyilvántartásához nem kellett volna a felperesnek hozzáférnie.

[86] Rámutatott, hogy kizárólag a II. rendű alperessel szemben indult büntetőeljárás, más alperessel szemben nem, így mások büntetőjogi felelősségét az eljárás nem is állapíthatta volna meg.

[87] A büntetőeljárás hiányából azonban nem következik az alperesek polgárjogi károkozó magatartásának hiánya, melyet kereseti kérelmenként kellett volna az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia és elbírálnia.

[88] A felperes nem hivatkozott a Tpvt. 5. § megsértésére, ezért az elsőfokú bíróság által hivatkozott BDT2010.2248. számú eseti döntés a perben nem alkalmazható, a megállapításait pedig felülírta a BH2015.95. számú precedensértékű döntés.

[89] A kára összegének bizonyításával összefüggésben kiemelte, hogy kezdettől fogva indítványozta, hogy a bíróság kötelezze az I. r. alperest a rPp. 190. § (3) és a Tpvt. 86. § (2) bekezdése g) pontja alapján a Megnevezés1 programban tárolt ügyfélnyilvántartása és a biztosítótársaságoktól kapott jutaléklisták átadására. A két adatbázis összehasonlításával - informatikai módszerekkel- egyszerűen meghatározható lett volna, hogy felperes mely ügyfelei kerültek át az I. r. alpereshez, ezzel felperes mely biztosítások után járó jutalékbevételeitől esett el, és könyvvizsgáló igénybevételeivel a kiesett jutalékból eredő elmaradt haszon igazolható lett volna. Az I. r. alperes azonban üzleti titokra hivatkozással az adatszolgáltatást megtagadta és az elsőfokú bíróság sem tett semmit, hogy ezt kikényszerítse, a bizonyítási teher megfordítása iránti kérelmeit az elsőfokú bíróság elutasította, emiatt végül szakértő4 és szakértő5 szakértő is csak részadatokról tudott dolgozni.

[90] Állította, hogy az Cég3 Kft. magánszakvéleményével, majd a kirendelt Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő aggálytalan szakvéleményével bizonyította az elmaradt hasznát. Az elsőfokú bíróság azonban jogsértően, szakismeret hiányában felülvizsgálta a kirendelt szakértő szakvéleményét és minősítette azt aggályosnak, a hiányolt ún. felügyeleti jelentés az elmaradt haszon szempontjából irreleváns. A szakértők szabadon állapíthatják meg, hogy szakértői véleményük elkészítéséhez milyen adatokat, illetve dokumentumokat használnak fel. A per folyamán az eljáró bíró az Cég3 Kft. által alkalmazott módszerrel kapcsolatban egyetlen kérdést sem tett fel. Az elsőfokú bíróság megsértette az rPp. 182. §-t azzal, hogy a rendelkezésre álló szakvélemények tartalmi hiányosságait vagy azok esetleges következtetéseit saját szakmai ítélete alapján pótolta anélkül, hogy előbb lehetőséget adott volna a szakértő meghallgatására, a szakvélemény kiegészítésére vagy új szakértő

kirendelésére. Az elsőfokú bíróság továbbá a bizonyíték értékelési szabályokat is megsértette, amikor a szakértői véleményt szakmai alapokat nélkülöző indokok hiányában mellőzte. Emellett az elsőfokú ítélet [129] bekezdése iratellenes, az ott írt 3.342.030,- Ft nem a felperesnél elmaradt jutalékösszeg, hanem az az összeg, amit a felperes jutalékként már kifizetett, de az alperesek tevékenysége következtében megszűnt biztosítási szerződések után a biztosítók e jutalékot visszaírták és a felperesnek vissza kellett fizetnie. Ugyancsak iratellenes a [134] bekezdés annyiban, hogy a szakértő az üzletkötőknek kifizetett jutalékot a felpereshez befolyt jutalék 40%-ában határozta meg. Ezzel szemben a végleges szakvélemény már 60%-os kifizetéssel számolt, a 17. oldalon található táblázat is ezt mutatja.

[91] Kifogásolta, hogy csak az ítéletből értesült arról, hogy a szakvéleményt az elsőfokú bíróság megalapozatlannak tartotta, erről az rPp. 3. § (3) bekezdése alapján a per berekesztése előtt egyértelműen nem tájékoztatta a felperest és nem kérdezte meg, hogy a bizonyításhoz akarja-e másik szakértő kirendelését indítványozni, legfeljebb homályos célzásokat tett.

[92] Az alperesek javára megítélt ügyvédi munkadíj mérséklését célzó fellebbezését azzal indokolta, hogy az nem áll arányban alperesi jogi képviselők által elvégzett munkával, különösen áll ez a VI. rendű alperes jogi képviselőjére, aki csupán 2022. óta látott el jogi képviseletet, így munkadíja nem lehet egyenlő a többi jogi képviselőjével.

[93] Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezné, más eljáró tanács kijelölését kérte.

[94] Utóbb a fellebbezésében írtakat azzal egészítette ki, hogy ha az elsőfokú bíróság szerint már jogalapjában is alaptalan volt a keresete, akkor feleslegesen terhelte jelentős szakértői költségekkel.

[95] Az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben a felperes a keresete jogalapját biztosítási titok megsértésében jelölte meg és nem gazdasági titok bűncselekmény elkövetésében. az ügyészség a II. r. alperesen kívül más, a perben érintett üzletkötőkkel szemben nem emelt vádat, így a büntető bíróság nem is vizsgálhatta a többi esetet.

[96] A pénzügyi végzettséggel és gyakorlattal nem rendelkező bíróság nem határozhatja meg a felsőfokú pénzügyi végzettségekkel, több évtizedes pénzügyi szakmai gyakorlattal rendelkező igazságügyi könyvszakértőnek, hogy az elmaradt hasznat mely dokumentumok, milyen adataiból és melyik módszerrel, eljárással számolja ki, ez az igazságügyi könyvszakértő kompetenciájába tartozik. Az igazságügyi könyvszakértőnek csak indoklási kötelezettsége van, hogy miért azokat az adatokat, és miért az adott eljárást alkalmazta. Az igazságügyi könyvszakértő és az Cég3 Kft. könyvszakértője a jelen ügyben ezt meg is indokolták.

[97] Az Cég3 Kft. könyvvizsgálói és a Szakértő2 Kft.. igazságügyi könyvszakértője a felperes reális, ellenőrizhető nyilvános és közhiteles számviteli és könyvelési adatainak a felhasználásával becsülték meg a felperes elmaradt hasznát. A kirendelt igazságügyi szakértő egyértelműen megállapította, hogy a 105.769.402,- Ft nem a teljes elmaradt haszon, mert

ezen összeg megállapítása rendkívül hiányos adatforrásokból került megállapításra. Az elmaradt haszon mértékét a kirendelés keretében rendelkezésre bocsátott információk alapján legjobban közelítő becsléséként az Cég3 Kft. által készített elmarad haszon számítást tekintette, mivel a magánszakértői vélemény és az abban alkalmazott becslési módszertan alapján végzett számításokhoz nem kapcsolódott információ hiány.

VI.

[98] A II. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte az Ükr. 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[99] Szerinte alaptalan az a felperesi érvelés, hogy eredetileg előterjesztett 1.000.000,- Ft-os – nem indokolt, egyáltalán nem részletezett, nem kifejtett – kereseti követelése bármilyen módon és okból megszakította volna az elévülést az elévülési kifogással érintett és az elsőfokú bíróság által meghatározott összegre vonatkozóan. A bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte, a bizonyítási szükséghelyzet fogalmát a perben alkalmazandó rPp. nem ismerte. A szakértői vélemény nem támasztotta alá a felperes állításait, semmilyen tény- és alapadat sem igazolt felperest érhetett - de az alperesek által továbbra is vitatott – károkat illetően, az esetlegesen elmaradt árbevétel egyébként sem feleltethető meg elmaradt haszonnak. Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege nem eltúlzott.

[100] A IV. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[101] A III., V., VII., VIII., IX. és X. r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállás alapján helytálló döntést hozott.

[102] A VI. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes 2010. április 13-án előterjesztett keresete a rPtk. 327. § (1) bekezdése és az elsőfokú bíróság által felhívott jogegységi hatályú határozta értelmében csupán az eredetileg érvényesített 1.000.000,- Ft erejéig szakította meg az elévülést, az nem hatott ki a követelés felemelése okán később érvényesítendő követelésrészekre. Az elsőfokú ítélet valóban nem jelölte meg az elévültnek minősített részkövetelés tekintetében az elévülés kezdő időpontját, de arra az ítélet egészéből, valamint a [47], [48] bekezdésben írtakból következtetni lehet. Eszerint a jogellenes magatartás kifejtésével az elévülés megkezdődött, így a 2021. júniusában, majd 2023. márciusában előterjesztett keresetfelemelések idejére bekövetkezett. Ha az elévülés kezdő időpontját az igényérvényesítéssel érintett 2009. január 1. – 2018. december 31. közötti időszak vonatkozásában akként határoznánk meg, hogy a felperes károsodása minden egyes naptári évben bekövetkezett, az elévülés akkor is megállapítható lenne. A felperes csak 2021. június 14-én emelte fel a keresetét 154.534.140,- Ft-ra, így a 2018. december 31-től számított, a Tpv. szerinti 6 hónapos elévülési idő bekövetkezett, míg az ötéves elévülési idő alkalmazása esetén legfeljebb a 2016. június 15. és 2018. december 31. közötti időszak alatt bekövetkezett károk esetében nem évült volna el a felperes követelése. Viszont az ezen

időszakra eső követelés biztosan nem haladja meg azt a 65.599.395,- Ft összeget, amiről az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy erre nézve alaptalan az alperesek elévülési kifogása. A II. r. alperes 2023. szeptember 26-án kelt beadványában előadott elévülési kifogáshoz valamennyi alperes csatlakozott, de ennek hiányában is kiterjedt volna ez a perbeli cselekmény a többi alperesre is a rPp. 51. § a) pontja és 52. § (1) bekezdés értelmében.

[103] Az elsőfokú bíróság a rPp. 4. § (2) bekezdés helyes alkalmazásával állapította meg a II. r. alperes esetében a jogellenes magatartást a jogerős büntető ítéletre figyelemmel, ugyanakkor a többi alperes esetében arra jutott a [98] bekezdésben, hogy ők nem tanúsítottak jogellenes magatartást. A felperessel mint biztosításközvetítő céggel megbízási jogviszonyban állott II-X. r. alperesek mint ügynökök a tevékenységük során szükségképpen megszerezték azokat a kereskedelmi, gazdasági ismereteket, amelyek egy biztosítás közvetítésével foglalkozó társaságnál a cég működéséhez tartoznak, ideértve az ügyféllista összeállítását és kezelését is. Nem kifogásolható, ha a volt megbízottak a szabályszerűen szerzett ismereteiket, az általános szaktudásukat új munkavégzésük, megbízásuk során hasznosították. A biztosításközvetítői tevékenység során a szerződésállomány ápolásának joga nem átruházható, mivel kizárólag az ügyfél döntésétől függ, hogy kivel köt szerződést, a megbízást visszavonja-e, vagyis az alkuszcégváltás a biztosított szabad belátásától függ. Amennyiben a biztosításközvetítő az ügyfélkörre vonatkozó szabályszerűen megszerzett ismereteit arra használja fel, hogy agresszív, radikális, megtévesztő – vagyis tisztességtelen - piaci módszerekkel a felperes ügyfeleitől a szerződésük felmondását, illetőleg a vele való szerződéskötést kierőszakolja, ezzel a Tptv. 5. §-a szerinti versenyjogi jogsértést valósítaná meg [Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.181/2009. - BDT2010. 2248.], ilyen magatartást azonban a VI. r. alperes nem tanúsított.

[104] Az elsőfokú ítélet helytállóan jutott arra, hogy a Szakértő2 Kft. igazságügyi szakértő véglegesnek tekintett szakvéleménye a többszöri írásbeli és szóbeli kiegészítés után sem volt aggálymentes, az nem szolgálhatott az ítélet alapjául. Az elsőfokú bíróság a G.20.298/2025/11. számú végzésében részletesen tájékoztatta a feleket a véglegesnek tekintett szakvélemény észlelt aggályairól, ellentmondásosságáról, iratellenességéről, egyidejűleg felhívta a feleket esetleges további észrevételeik, bizonyítási indítványaik megtételére az ugyancsak közölt, a bíróság által alkalmazni kívánt jogkövetkezmények ismeretében.

VII.

[105] A fellebbezés a következők miatt részben alapos.

[106] Az ítéltábla a felülbírálati jogkörét a rPp. 253. § (3) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta, így az – erre irányuló fellebbezés hiányában - nem terjedt ki az elsőfokú ítéletnek a II. r. alperest 3.081,- Ft és járulékai megfizetésére kötelező rendelkezésére.

[107] Előrebocsátja továbbá az ítéltábla, hogy a felperesnek a másodfokú eljárásban tett azon előadása (Gf.19. számú, 2026. március 16-án kelt beadvány), miszerint „a per tárgya az a kár, amely a felperest azáltal érte, hogy az alperesek jogellenes magatartásukkal a felperes több ezer ügyfélből álló biztosítási ügyfélállományát – mint működő üzleti portfóliót – elvonták. A felperest ezért nem egyes szerződésekhez kapcsolódó jutalék meg nem fizetése

érte kárként, hanem az a veszteség, hogy a jövedelemtermelő ügyfélportfólió működéséből származó üzleti eredménytől esett” a rPp. 235. § (1) bekezdése szerinti, a fellebbezésben meg nem engedett új tényállítás és a rPp. 247. § (1) bekezdésbe ütköző keresetváltoztatás, ezért azt az ítéltábla figyelmen kívül hagyta. Az elsőfokú eljárás során a felperes a bekövetkezett kárát az elmaradt bevételben, abban esetben pedig, ha ennek összezszerúsége pontosan nem állapítható meg, általános kárban jelölte meg. A teljes elsőfokú bizonyítási eljárás az elmaradt haszon, a kiesett bevétel megállapítása körében folyt. Ettől eltér az üzleti portfólió egyszeri elvesztéséből eredő kár, ami a portfólió teljes vagy részleges elvesztésével bekövetkező egyszeri-és nem időszakosan bekövetkező - káresemény.

[108] Az elsőfokú bíróság abból a téves kiindulópontból, hogy a felperes nem bizonyította a kárát, nem vizsgálta a kártérítési kereset többi tényállási elemét, azaz, hogy az alperesek tanúsítottak-e jogellenes magatartást, ha igen, áll-e fenn okozati összefüggés a felperes kára és e között. A törvényszék ezért a megállapított tényekből helytelen jogi következtetésre jutva utasította el - a jogerős büntetőbírósági ítéletben rögzített kárösszegetől eltekintve – a felperes keresetét.

[109] A felperes az elsődleges keresete jogalapjaként a Tpv. 2003. június 9-től 2014. március 14-ig hatályos 4. §-át jelölte meg. Ennek (1) és (2) bekezdése szerint tilos üzleti titkot tisztességtelen módon megszerezni vagy felhasználni, valamint jogosulatlanul mással közölni vagy nyilvánosságra hozni; üzleti titok tisztességtelen módon való megszerzésének minősül az is, ha az üzleti titkot a jogosult hozzájárulása nélkül, a vele – a titok megszerzése idején vagy azt megelőzően – bizalmi viszonyban vagy üzleti kapcsolatban álló személy közreműködésével szerezték meg. A (3) bekezdés a) és b) pontja értelmében e törvény alkalmazásában üzleti titok fogalma alatt a Ptk. [azaz az 1959. évi IV. tv.] 81. § (2) bekezdésében meghatározott fogalmat kell érteni; míg bizalmi viszony különösen a munkaviszony, a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony és a tagsági viszony.

[110] A felperes által jogsértőnek állított alperesi magatartások tanúsításának időszakában ez az anyagi jogi jogszabály volt hatályban, így erre figyelemmel kellett elbírálni a keresetet. Ezért megalapozatlan az alperesek azon védekezése, hogy kereset 2021. évi felemeléskor már nem ezzel a szöveggel volt hatályban a Tpv. 4. §-a.

[111] A rPtk. 81. § (2) bekezdése szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.

[112] A felperes által ugyancsak hivatkozott rBit. 153. §-a szerint biztosítási titok minden olyan - államtitoknak nem minősülő -, a biztosításközvetítő rendelkezésére álló adat, amely a biztosításközvetítő egyes ügyfeleinek személyi körülményeire, vagyoni helyzetére, illetve gazdálkodására vagy a biztosítóval, illetve a viszontbiztosítóval kötött szerződéseire vonatkozik. A rBit. 155. § (1) bekezdése előírta, hogy a biztosításközvetítő az ügyfeleinek azon biztosítási titkait jogosult kezelni, amelyek a biztosítási szerződéssel, annak létrejöttével, nyilvántartásával, a szolgáltatással összefüggnek; az adatkezelés célja csak a biztosítási szerződés megkötéséhez, módosításához, állományban tartásához, a biztosítási szerződésből

származó követelések megítéléséhez szükséges, vagy az e törvény által meghatározott egyéb cél lehet.

[113] A rBit. 156. §-a szerint biztosítási titok csak akkor adható ki harmadik személynek, ha a biztosításközvetítő és ügyfele vagy annak törvényes képviselője a kiszolgáltatható biztosítási titokkört pontosan megjelölve, erre vonatkozóan írásban felmentést ad, vagy a törvény alapján a titoktartási kötelezettség nem áll fenn. Azt pedig, hogy a titoktartási kötelezettség mikor nem áll fenn, a törvény 157. §-ának (1) bekezdése tételesen felsorolja.

[114] A rBit. 155. § (3) bekezdése pedig akként rendelkezett, hogy a biztosítási titok tekintetében időbeli korlátozás nélkül titoktartási kötelezettség terheli a független biztosításközvetítő tulajdonosait, vezetőit, alkalmazottait és mindazokat, akik ahhoz a biztosítóval kapcsolatos tevékenységük során bármilyen módon hozzájutottak.

[115] E törvényi rendelkezések alapján a II-X. r. alperesek mint a felperessel megbízási jogviszonyban állt közvetítők a perbeli időszakban a biztosítási titok megtartására kötelezett személyek voltak, így az ügyfeleknek a biztosítási titkát képező személyes adatait kizárólag a biztosítási szerződés megkötéséhez, módosításához, állományban tartásához szükséges célból kezelhették volna. Nem voltak jogosultak a felperes ügyfeleinek személyes adatait egy másik biztosításközvetítéssel foglalkozó gazdasági társaságnak – az I. r. alperesnek - kiadni, illetve e másik társaság érdekkörében eljárva felhasználni (Kúria Bfv.I.513/2014.; BH2015.95.).

[116] Hangsúlyozza tehát az ítéltábla, hogy a biztosítási alkusz felperes megbízottjaiként eljáró biztosításközvetítést végző II-X. r. alperesek által megismert, a biztosítási szerződés elemeit képező személyes adatok a felperes – nem pedig a II-X. r. alperesek – biztosítási, üzleti titkának minősültek függetlenül attól, hogy a biztosítási szerződést megkötő egyes ügyfelek adott esetben a II-X. r. alperesek családtagjai, vagy személyes ismerősei voltak.

[117] Az alperesek nem tették vitássá, hogy a felperes megtette a szükséges intézkedéseket ezek titokban tartása érdekében: az ügyfeladatokat tartalmazó adatbázisokat jelszóval védette, az adatok őt érintő részéhez az az ügynök fért hozzá, aki konkrétan azzal dolgozott. A felperes továbbá okirattal bizonyította, hogy írásban felhívta a II-X. r. alperesek figyelmét az adatok üzleti titok mivoltára és a titoktartási kötelezettségükre.

[118] Az ítéltábla meglátása szerint a felperes sikeresen bizonyította a II., III., IV., V., VII., VIII., IX., X.r. alperesek azon jogsértő, közös károkozó magatartását, melynek során a felperes üzleti és biztosítási titkának számító ügyfeladatokat és biztosítási szerződés adatokat a felperessel fennállt megbízási jogviszonyukat felhasználva megszerezték és felhasználták, oly módon, hogy az I. r. alperes megbízottaiként a felperes ügyfeleinek megbízási szerződéseit és a felperesi ügyfelek biztosítási szerződéseit felmondatták, majd az ügyfelekkel új megbízási szerződéseket, és új biztosítási szerződéseket kötöttek, a meglévő biztosítási szerződéseket az I. r. alpereshez örökítették. A felperes által becsatolt okiratok (G. 20.361/2010/42. számú irat mellékletei) igazolták az ügyfelek szervezett átirányítását az I. r. alpereshez, a „blanketta” felmondások megtörténtét, melynek során a III., IV., V., VII., VIII., IX., X. r. alperesek ügyleti tanúként jártak el. Bizonyította a felperes azt is, hogy a felperestől

távozó ügynökök, azaz a III., IV., V., VII., VIII., IX., X. r. alperesek fenti tevékenységét a II. r. alperes fogta össze és irányította, majd a jogsértően megszerzett üzleti titkokat az I. r. alperes használta fel. Az I. r. alperes esetében a jogellenes felhasználás alapozza meg a kereseti kérelmet. E körben értékelte az ítéltábla, hogy az I. r. alperes a jogsértő magatartást azt követően tanúsította, hogy a felperes külön felhívta a figyelmét a felperesi üzleti titokra.

[119] A II-X. r. alperesek mind a büntetőeljárásban, mind jelen perben tett nyilatkozataikban elismerték, illetve nem vitatták, hogy a felperesi ügyfelek szerződéseit ők, illetve alperestársaik „kötötték át” az I. r. rendű alpereshez [ld. a III. r. alperes nyilatkozata a büntető eljárás iratai 371-372 oldalán, a IV. r. alperes nyilatkozata a büntető eljárás iratai 376. oldalán, az V. r. alperes nyilatkozata a büntető eljárás iratai 374. oldalán, a VII. r. alperes nyilatkozata a büntető eljárás iratai 369-370. oldalán, a VIII. r. alperes nyilatkozata a büntető eljárás iratai 364. oldalán, a X. r. alperes nyilatkozata a büntető eljárás iratai 387. oldalán, a korábban a jelen perben XI. r. alperesként perben állt Alperes11 nyilatkozata a büntető eljárás iratai 378. oldalán, a korábban a jelen perben XII. r. alperesként perben állt Alperes12 nyilatkozata a büntető eljárás iratai 345-351. oldalán, a korábban XIII. r. alperesként perben állt Alperes13 vonatkozásában kihallgatott tanúk (tanú1, tanú2) nyilatkozata a büntető eljárás iratai 374. és 379-380. oldalán]. A lényegét tekintve azonos tartalmú nyilatkozatok (pl. Alperes9 , Alperes7, Alperes8, Alperes10, tanú2) szerint Alperes2 II. r. alperesnek a felperestől való 2008. februári távozása után a többi felperesi üzletkötő bizonytalannak kezdte érezni a jövőjét és vagy neki mondott fel a felperes vagy ő maga mondott fel. Ezzel párhuzamosan a korábbi „főnökük”, a II.r. alperes tanácsát kérték, aki jelezte, hogy ismer egy Alperes1 nevű céget, és lehetőség van arra, hogy a felperestől távozó ügynök ezzel a céggel kössön szerződést és ennek keretében lényegében ugyanazt a tevékenységet végezheti, mint korábban. Ezzel együtt azt is felajánlotta, hogy személyesen vele mint külső támogatóval is lehet szerződést kötni és akkor ő továbbra is a régi módon fogja segíteni, koordinálni a volt felperesi ügynökök biztosításközvetítői munkáját.

[120] Az ítéltábla a VI. r. alperes esetében azonban nem találta megállapíthatónak a közös károkozásban való részvételt, mert ő a felperes által csatolt iratok szerint (ld. G.20.361/2010/42. számú pontosított keresethez csatolt II. és IV. számú melléklet) sem járt el szándékegységben a biztosítási szerződések „felmondásakor”, a felperesnél fennállt megbízási jogviszonya is jóval később szűnt meg, mint a többi ügynöké.

[121] A felperes az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel szemben bizonyította a kára bekövetkeztét és annak összegét is.

[122] A felperes a fenntartott keresete szerint (a 2023. március 10-én benyújtott, G.20.015/2023/23. számú egységes szerkezetű keresetlevélben, amitösszepszerűségében módosított a 2024. május 13-án előterjesztett 114. számú iratában) a szerződésállománya elvesztése miatt hozzá be nem folyt fenntartási jutalékot követelte mint elmaradt hasznót a rPtk. 355. § (4) bekezdésére hivatkozással.

[123] Előrebocsátja az ítéltábla, hogy a kára felmerült és annak összege tekintetében a rPp. 146. § (1) bekezdése alapján a bizonyítás a felperest terhelte, a bizonyítási szükséghelyzet fogalmát ez az eljárási törvény nem rendezte tételes jogi fogalomként. A rPp. 190. § (2) bekezdése arra az esetre tette lehetővé a perbeli ellenfelet okirat kiadására vagy

bemutatására kötelezni, ha azt a polgári jog szabályai alapján egyébként is köteles lett volna megtenni. A perrendi szabályok értelmében azonban az okirattal bemutatási kötelezettség a tanúzási kötelezettség részét képezi. Amennyiben tehát az okirat perben nem álló harmadik személy birtokában van, a bizonyító fél indítványára őt tanúként kell megidézni. Az idézésben kötelezni kell a tanút arra, hogy az okiratot a tárgyalásra hozza magával [rPp. 168. § (1) bekezdés], vagy a tárgyaláson a meghallgatása alkalmával határidő biztosításával kötelezhető arra, hogy az okiratot utóbb csatolja be a per irataihoz.

[124] A felperes – noha többször jelezte, hogy a bizonyítás számára nehézséget jelent – a tanúbizonyítás mellett az okirati és a szakértői (magánszakértői és kirendelt szakértő általi) bizonyítást is felajánlotta, melyet az elsőfokú bíróság lefolytatott.

[125] A felperes felkérésére eljáró Cég3 Kft. magánszakértő a becsatolt szakvéleményében elemezte a felperessel hasonló piacon mozgó vállalkozások adatait, az érintett releváns piaci folyamatokat, összefüggéseket, majd a feltárt információkat összevetette a felperes ismert könyvelési adataival és valószínűsítette, hogy a felperesnek volt elmaradt haszna.

[126] A perben kirendelt Szakértő2 Kft.. igazságügyi szakértő a többször kiegészített és végül G.20.015/2023/261. számon egységes szerkezetbe foglalt szakvéleményében - amellett, hogy a magánszakértő által alkalmazott módszertant (az elmaradt haszon becslésére a jövedelemtermelő képességen alapuló módszert) és a feltárt adatokat megfelelőnek tartotta – a felperest ért kár vonatkozásában a felek egymás közötti viszonylatában jelentőséggel bíró konkrét ügyfélállomány-mozgás feltárásával mutatta ki a felperes elmaradt hasznát. Tekintettel arra, hogy a kirendelt szakértő felhasználta a perben lefolytatott bizonyítás anyagát és a magánszakértőnél lényegesen tágabb körben elemezte a tényállást, az ítéltábla az ítélete meghozatalánál nem a magánszakértő, hanem a kirendelt szakértő megállapításaiból indult ki.

[127] Az ítéltábla álláspontja szerint – szemben az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel - a Szakértő2 Kft.. kirendelt szakértő szakvéleménye nem volt aggályos. A rPp. 182. § (3) bekezdése értelmében a szakvélemény akkor minősül aggályosnak, ha homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér. Noha a rPp. nem tartalmazott a 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 317. § (1) bekezdés d) pontjában írtakkal azonos tételes előírást, miszerint a bíróság felhívja a fél figyelmét, ha a kirendelt szakértő szakvéleménye aggályos, az elsőfokú bíróságnak a rPp. alapján folyt jelen ügyben is tájékoztatnia kellett volna a feleket arról, hogy a szakvéleményt aggályosnak tartja. A rPp. alkalmazása során kialakult gyakorlat is egyértelmű volt azon körben, hogy a bíróságnak fel kell hívnia a felek figyelmét arra, ha a szakvéleményt alkalmatlannak tartja az érdemi döntés megalapozására (Legfelsőbb Bíróság Kfv. V. 35.526/2008.; BH2010. 134.). Az elsőfokú bíróság G.20.298/2025/11. számú végzése nem tartalmazott ilyen tájékoztatást, ehelyett vélt ellentmondásokra, hiányokra utalt, az viszont nem derült ki belőle, hogy ténylegesen milyen nyilatkozatra vagy egyéb perbeli cselekményre kívánta felhívni a feleket. Kiemeli ugyanakkor az ítéltábla, hogy a felperes az iratra tett 2025. augusztus 11-én kelt, 13. szám alatti nyilatkozatában tételesen megjelölte, hogy mely korábbi periratban található a hiányolt információk.

[128] A Szakértő2 Kft. igazságügyi szakértő szakvéleménye világosan, érthetően megjelölte, hogy mely korábbi peradatot használta fel, az egymásra épülő következtetései logikusak, követhetőek voltak, azokat kellő magyarázatokkal látta el. Az eljárás szakértő szakértő a bíróság többszöri - számos esetben a felek ezirányú indítványának hiányában kiadott – felhívására a felmerült kérdésekre meggyőző választ adott, az esetleges elírásokból, számozási tévesztésekből, melléklet-azonosítási nehézségekből adódó félreértéseket kiküszöbölte, szakvéleményét az újonnan adott válaszokkal egységes szerkezetbe foglaltan benyújtotta. Mindezek miatt azt az ítéltábla az ítélete alapjaként mint aggálytalan szakvéleményt elfogadta.

[129] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az elmaradt vagyoni előny [elmaradt haszon (lucrum cessans)] mértékének/összegének megállapítása, bizonyítása összetett kérdés, mert e kárelem jogi természetéből adódóan ilyen típusú kártérítési igény esetén nem bekövetkezett valódi tényeken alapuló, hanem valójában egy meg nem valósult (feltételezett, hipotetikus) helyzetet kell értékelni, ami a bizonyíthatóság terén bizonytalansági tényezőkkel terhelt. Ez szükségszerűen vonja maga után azt, hogy a bíróság a kár, illetve a kártérítés összegét tipikusan mérlegelés útján és nyilvánvalóan közelítő jelleggel tudja meghatározni, ami eljárásjogi oldalról a rPp. rendszerében annak 206. § (1) és (3) bekezdésének alkalmazását jelenti. A rPp. 206. § (1) bekezdése a bizonyítékokkal kapcsolatos szabad mérlegelési tevékenységet szabályozza, amelynek célja a tényállás megállapítása (Kúria Pfv.I.20.807/2023/5. [57] bekezdés, megjelent: BH 2024.184.). A rPp. 206. § (3) bekezdése pedig – különösen kártérítési követelés esetén – lehetővé teszi a bíróság számára az összecszerűség megállapítását „a per összes körülményeinek mérlegelésével a szabad belátása szerint”. E jogszabályhely a szabad belátás szerinti döntéshozatalnál az általánosnál nagyobb szabadságot biztosít egy lényegileg „bizonyítékszegény” helyzetben a kár mértékének megállapításában a tájékozódáshoz, a viszonyításhoz felhasznált körülmények értékelésénél (Kúria Pfv.V.21.406/2019/5. [34] bekezdés). A rPp. 206. § (3) bekezdése tehát a szabad belátás szerinti döntés jogát biztosítja az objektíve bizonyíthatatlan tényekre vagy körülményekre nézve akként, hogy a bíróság a perben rendelkezésre álló egyéb adatok mérlegelésével hozza meg az összecszerűsége vonatkozó érdemi döntését (Kúria Pfv.I.21.307/2023/6.).

[130] Ennek megfelelően a Szakértő2 Kft. kirendelt szakértő – mindvégig hangsúlyozva, hogy a szakértői becslés módszerét alkalmazva - először a korábban eljárás informatikai szakértői szakvélemény (Szakértő1 Kft., eljárás szakértő: szakértő5), valamint a rendőrség által 2008. decemberben lefoglalt nyilvántartás - mint eszköz-szakvélemények - adatait feldolgozva, a duplikáció vizsgálat eredményeként leszűrte a felperes szerződés-állományát, melyből 2008. évre 6.863.529,- Ft + 8.384.065,- Ft = 15.247.594,- Ft jutalékkiesést mutatott ki. Ezt követően megfelelő indokolással levezette az ügyfélállomány időbeli dinamikáját, azaz, hogy a szerződések száma az idő előrehaladtával folyamatosan csökken (ld. 261. számú szakvélemény 12-14. oldal; 15. oldalon található táblázat) elsősorban azon okok miatt, hogy az ügyfél elhalálozik, vagy megszünteti a felperessel az együttműködését. A szakértői megállapítást az ítéltábla azzal korrigálja, hogy az üzletkötő elhalálozása nem jár a felperest megillető jutalékbevétele megszüntetésével, hiszen az nincs kihatással a biztosítási alkusz és a biztosítótársaság közötti jogviszonyon alapuló jutalék-jogosultságra. A szakértő által kimutatott portfólió-csökkenési rátát az alperesek ugyan vitatták, de érdemben azt cáfoló vagy vitássá tevő előadást nem tettek.

[131] A fentieknek megfelelően a felperesnél a 2008-2022. évek időszakában a becsült elmaradt bevétel nominálisan – az évenkénti megmaradás arányával korrigálva mint amortizált érték – 119.044.725,- Ft-nak adódott (261. számú szakvélemény 15. oldalon található táblázat).

[132] Az ítéltábla ezen a ponton is nyomatékosítja, hogy a szakértő által alkalmazott becslési módszert indokoltnak és célravezetőnek találta, mert a felperes többezres ügyfélállománya, valamint a közel 15 évet elérő peresített időszak - az elmaradt haszon számításának fentebb már jelzett sajátosságaival együttesen - ez tette lehetővé a legpontosabb eredmény elérését. Utal továbbá az ítéltábla arra is, hogy az ügyfélállomány fentiek szerinti leszűrése, majd a csökkenésének modellezése megoldotta az alperesek által jelzett azon problémákat is, miszerint egyes biztosítási szerződéseket az ügyfelek határozott időre kötöttek, vagy, hogy idővel a felperestől eltérő biztosítási alkusz közreműködésével kötöttek újabb szerződést. A biztosítótársaságok és a felperes közötti, jutalékjogosultságot keletkeztető szerződéses jogviszonyokra figyelemmel annak az alperesek által hangoztatott érvnek azonban nem volt jelentősége, hogy a kötelező gépjármű felelősségbiztosítással rendelkező ügyfelek jelentős része évente más-más, a legkedvezőbb díjat kínáló biztosítóval kötötte újra a szerződését, mert azt továbbra is a felperesi alkuszon keresztül tették (volna) meg.

[133] A Szakértő2 Kft.. szakértő ezt követően – tekintettel az évenkénti esedékességtől a szakvélemény elkészítéséig terjedő jelentős időre – az évenkénti amortizált értékeket a gazdálkodó szervek közötti ügyletekre irányadó késedelmi kamat mértékével növelte. Részletesen levezette, hogy 1 forint tőkeösszegre jutó késedelmi kamat mértékének kiszámítását, napi kamatozás mellett kamatos kamat nélkül végezte, a használt kamatláb az adott időszakban érvényes jegybanki alapkamat 7% illetve 8%-kal (a jogszabály változásokkal összhangban) növelt értéke volt. A számítás keretében az feltételezte, hogy az egyes évekre jutó összegek az adott év közepén (a beszámoló közzétételi időpontjában) voltak esedékesek. (A tételes késedelmi kamat szorzó számítást tartalmazó táblázat a szakértői vélemény 4. számú mellékletében található).

[134] A kirendelt szakértő tehát a fentiek szerinti szerződés-állomány és a rendelkezésre álló könyvelési adatok alapján kalkulálta a szakértői módszerekkel becsülhető elmaradt bevételt, majd ebből levonta a felek egyező előadása szerinti egyetlen számottevő költséget: az ügynököknek fizetendő 60% mértékű jutalékot és a fennmaradó összegben határozta meg a felperes elmaradt hasznát. Az ítéltábla rámutat, hogy az üzletkötőknek járó ezen jutalékmértéket érdemben a felperes nem vitatta, az alperesek pedig nem bizonyították, hogy ettől eltérő mértékkel kellett volna számolni.

[135] Az elvégzett számítások eredményeként az egyes évekre jutó amortizált értéket az adott évi késedelmi kamat szorzóval szorozva a 2008-2022. évekre a felperes elmaradt (késedelmi kamattal növelt) bevétele 264.423.504,- Ft volt (ld. 261. számú szakvélemény 16. oldalán közölt táblázat), amivel szemben 158.654.102,- Ft elmaradt kiadás (264.423.504,- Ft x 60%=158.654.102,- Ft összegű üzletkötőknek ki nem fizetett jutalék) állítandó szembe, így a felperes elmaradt haszna az elmaradt bevétel 40%-a = 105.769.402,- Ft (ld. 261. számú szakvélemény 17. oldalán található táblázat).

[136] Kiemeli az ítéltábla, hogy ez nem a rPtk. 359. § (1) bekezdés szerinti általános kár, hanem a rendelkezésre álló adatokból szakértői becslés módszerével megállapított kárösszeg.

[137] A felperest megillető kártérítés összegének meghatározása során figyelemmel kellett lenni az alperesek által előadott, a rPtk. 324. §-ra alapított elévülési kifogásra. Ezzel összefüggésben elsőként rámutat az ítéltábla, hogy a IV. r. alperes sem önállóan nem terjesztett elő elévülési kifogást, sem pedig nem csatlakozott a pertársai ilyen tartalmú nyilatkozatához. Ennek azért volt különös jelentősége, mert a perben az alperesek között nem állt fenn a rPp. 51. § a) pont szerinti kényszerű pertársaság, a közös károkozáson alapuló egyetemlegesség pedig - szemben az elsőfokú bíróság megállapításával - nem járt azzal a rPp. 52. § (1) bekezdés szerinti következménnyel, hogy a többi pertárs elévülési kifogása kihatott volna rá is.

[138] A rPtk. 324. § (1) bekezdésében írtak szerint jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában a követelések öt év alatt évülnek el. Ha a követelés elévült, annak állami kényszer útján való kikényszerítésére a továbbiakban nincs lehetőség. Azt, hogy a követelés bírósági úton nem érvényesíthető, általában hivatalból kell figyelembe venni, ha viszont a követelés azért nem érvényesíthető bírói úton, mert elévült, ez csak akkor vehető figyelembe – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában –, ha arra a kötelezett kifogás előterjesztésével hivatkozik [Ptk. 204. § (3) bekezdés].

[139] Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel azt, hogy az elévülési kifogás alapján alkalmazandó volt a Kúria Jpe.II.60.060/2023/7. számú határozata, amelyben a Kúria a bíróságokra nézve kötelező jogértelmezésként megállapította, hogy az azonos jogi alapon nyugvó, korábban perben vagy fizetési meghagyásos eljárásban nem érvényesített további követelés elévülését a korábbi részkövetelésre irányuló igényérvényesítés nem szakítja meg. Így a Kúria Pfv.22.146/2017/8. számú ítéletének ezzel ellentétes jogértelmezése és a hasonló tartalmú határozatai a továbbiakban kötelező erejüként nem hivatkozhatók.

[140] A jelen perben ennek azért volt jelentősége, mert a felperes az eredeti keresetében 1.000.000,- Ft vagyoni kár megtérítését kérte, annak összegét csak 2021. június 21-én emelte fel, így az ezen időpontig lejárt, de keresettel nem érvényesített összeg erejéig a felperes követelése elévült. A felperes érvelésével szemben a korábban tett jogfenntartás nem minősült az igény bírósági úton történő érvényesítésének, így az elévülést nem szakította meg.

[141] Az elsőfokú ítéletben kifejtetteket az ítéltábla annyiban pontosítja, hogy a 2021. júniusi keresetfelelemléstől visszafelé számított 5 éven túli időszakra évült el a felperes követelése, melynek felső határa az alperesek által hivatkozott összeg, azzal, hogy a felperes eredeti keresetében érvényesített 1.000.000,- Ft összeg nem évült el.

[142] A fentiek és a 261. számú szakvélemény 16. oldalán közölt táblázat számításainak felhasználásával a 2008-2016. június 30-ig terjedő időszakra eső amortizált érték 89.185.637,- Ft, a 2016. július 1-től 2022. év végéig terjedő időszakra eső amortizált érték 29.859.088,- Ft, ez utóbbi 40%-a pedig 11.943.635,- Ft.

[143] A 2008-2016. június 30-ig terjedő időszakra a késedelmi kamattal növelt érték 217.105.522,- Ft, a 2016. július 1-től 2022. év végéig terjedő időszakra eső késedelmi kamattal növelt összeg 47.317.982,- Ft, ez utóbbi 40%-a pedig 18.927.193,- Ft.

[144] Mindezek nyomán az I. r., II. r., III. r., V. r., VII. r., VIII. r. IX. r. és X. r. alperesek az el nem évült követelést kötelesek megfizetni a felperesnek a következők szerint. A Szakértő Kft.. kirendelt szakértő 2022. évvel bezárólag évente alkalmazott kamatkorrekciót, így ez a 18.927.193,- Ft adta a marasztalás tőkeösszegét, amihez hozzá kellett adni az eredetileg érvényesített és emiatt el nem évült 1.000.000,- Ft-ot, valamint az elsőfokú ítéletben a II. r. alperest kötelező és nem fellebbezett - a közös károkozás miatt a többi alperest is terhelő - 3.081,- Ft-ot, mely tételek összege 19.930.074,- Ft.

[145] A felperest megillető késedelmi kamat a fenti összegből az elmaradt haszon szakértői vélemény szerinti „amortizált érték” összege: 11.943.635,- Ft után jár 2023. január 1-től; az 1.000.000,- után a felemelt keresetben megjelölt 2015. január 1-től; a 3.081 Ft után pedig az elsőfokú ítéletben megjelöltek szerint.

[146] A IV. r. alperes a teljes elmaradt haszon: 105.769.402,- Ft megfizetésére köteles, mert a fentebb kifejtettek szerint nem terjesztett elő elévülési kifogást.

[147] Az ítéltábla utal még arra, hogy per eldöntése szempontjából annak végül nem volt jelentősége, hogy a felperes 2019. április 8-tól nem biztosítási alkuszként működik, mert a megbízási szerződesei állományának átruházását – amire a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. tv. (Bit.) 2018. január 1-től hatályos 406/A. § (1) bekezdése adott lehetőséget – követően az általa közvetített biztosítási szerződések kapcsán a biztosítótársaságok által fizetni vállalt jutalék iránti igény önmagában az átruházás eredményeként nem szállt át az átvevő Cég2 Zrt. alkuszra, mivel ez az igény nem a megbízási szerződés alapján, hanem az alkusz (a felperes) és a biztosítótársaságok közötti együttműködési megállapodás alapján áll fenn. A perben rendelkezésre álló, a felperes és a biztosítótársaságok közötti jutalékmegállapodás (együttműködési megállapodás, alkuszi megállapodás, ügyrend, jutalékszabályzat, jutaléktáblázat; csatolva a G.20.361/2010/121. és 123. számú iratok mellékleteként) is kitért arra, hogy a felperes fenntartási (állományápolási) jutaléokra vonatkozó jogosultságát nem érinti az, ha az alkuszi jogállása megszűnik.

[148] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a II. r. alperest terhelő marasztalási összeget felemelte, az I. r., III. r. IV. r., V. r. VII. r., VIII. r., IX. r. és X. r. alperesekkel szembeni elutasító rendelkezést megváltoztatva velük szemben is marasztaló rendelkezést hozott, míg a VI. r. alperessel szembeni a keresetet elutasító rendelkezést - eltérő indokolással – helybenhagyta.

[149] Tekintettel arra, hogy a felperes eshetőlegesen megjelölt keresetei közül az első alapján bírálta el az ítéltábla a jogvitát, így a sorrendben később megjelöltek érdemi vizsgálatát mellőzte.

[150] Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával összefüggésben a szükségessé vált a perköltségre vonatkozó rendelkezések megváltoztatása is a részleges pernyertesség rPp. 81. § (1) bekezdésében írt szabályra figyelemmel a következők szerint.

[151] A felemelt kereseti követelés alapján a per tárgyának értéke 180.000.000,- Ft volt.

[152] Elsőfokon a felperes IV. r. alperessel szembeni pernyertessége 60 %-ban, pervesztessége 40%-ban határozható meg (105.769.402,- Ft/180.000.000,- Ft), így a perköltsége 20%-ának megtérítésére tarthat igényt.

[153] A felperes teljes egészében pervesztes lett a VI. r. alperessel szemben.

[154] A többi alperes esetében a felperes pernyertessége 10%-ban, pervesztessége 90%-ban határozható meg, ezért ezen alpereseknél felmerült perköltség 80%-ának megfizetésére köteles.

[155] Az elsőfokú eljárási illeték összege – a felemelt kereset összegéhez igazítottan - 1.500.000,- Ft, melyből a felperes megfizetett 66.000,- Ft-ot, a fennmaradó összeg előlegezése alól az elsőfokú bíróság által részére engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán mentesült.

[156] A teljes elsőfokú eljárási illetékből felperes köteles megfizetni a IV. r. alperessel szembeni pernyertességre tekintettel 40%-ot: 600.000 Ft-ot, míg a marasztalt alperesek (a IV. r. alperes kivételével) viselik az elsőfokú illeték 10%-át. Ennek megfelelően a felperes köteles megfizetni 600.000,- Ft - 66.000,- Ft = 534.000,- Ft-ot, a IV. r. alperes köteles megfizetni: 900.000 Ft-ot, míg ez utóbbi összegből a IV. r. alperessel egyetemlegesen 150.000,- Ft-ot az I. r., II. r., III. r., V. r. VII. r., VIII. r., IX. r. és X. r. alperesek kötelesek megfizetni.

[157] A felperes, az I. r., a II. r. és a VI. r. alperesek az elsőfokú eljárásra az ügyvédi munkadíjat a 32/2023 (VIII.22.) IM. rendelet (rÜkr.) 3. § alapján kívánták érvényesíteni. Az elsőfokú bíróság a 180.000.000,- pertárgyérték után bruttó 5.000.000,- Ft elsőfokú ügyvédi munkadíjat állapított meg, mellyel szemben a felek nem fellebbeztek, így az ítéltábla is ebből indult ki.

[158] Mivel a VI. r. alperessel szembeni elsőfokú elutasító rendelkezést az ítéltábla helybenhagyta, ezért a fenti perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést is helybenhagyta.

[159] A IV. r. alperessel szembeni elsőfokú ítélet megváltoztatása miatt az ítéltábla őt a fentebb írtak szerinti 20%-os mértékű: 1.000.000,- Ft ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperes javára.

[160] Az I. r., II. r. alperesek javára a felperes köteles megfizetni az 5.000.000,- Ft 80%-át, azaz 4.000.000,- Ft-ot

[161] Az elsőfokú eljárásban a felperes előlegezett összesen 2.060.160,- Ft egyéb perköltséget (szakértői díj, tanúk költsége), ennek 10%-ára tarthat igényt az I. r. és a II. r. alperesektől személyenként, ezért a felperes által a javukra fizetendő ügyvédi munkadíj összegébe beszámítva az ítéltábla leszállította a felperest terhelő, az I. r. és a II. r. alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét (4.000.000,- Ft - 103.008,- Ft = 3.896.992,- Ft).

[162] A IV. r. alperes ugyanakkor – az ügyvédi munkadíjon felül - köteles megfizetni ezen előlegezett elsőfokú perköltség 60%-át: 1.236.096,- Ft-ot is a felperes részére.

[163] A másodfokú eljárásban a fellebbezéssel érintett érték 180.000.000,- Ft volt, az ez után fizetendő fellebbezési illeték 2.500.000,- Ft.

[164] A felek pernyertességének és pervesztesség aránya ugyanolyan mértékben volt meghatározható, mint az elsőfokú eljárásban (a pertárgyértékhez képest az elsőfokú ítéletben írt 3.081,- Ft összegű marasztalás oly csekély, hogy azt az ítéltábla a pernyertesség arányának számítás során figyelmen kívül hagyta).

[165] Erre figyelemmel az I., II., III., IV., V., VII. VIII., IX., és X. r. alperesek kötelesek egyetemlegesen megfizetni az államnak a feljegyzett fellebbezési illeték 10%-át, ezen felül a IV. r. alperes további 1.250.000,- Ft-ot, míg a fennmaradó 40%-ot (1.000.000,- Ft-ot) a felperes.

[166] A felperes, az I. r. és a II. r. alperes az ügyvédi munkadíjat a másodfokú eljárásra a 17/2024. (XII.9.) IM. rendelet (Ükr.) 3. § alapján számították fel, ezért az ítéltábla a fentebb írtaknak megfelelően a pernyertesség-pervesztesség arányában rendelkezett arról.

[167] A VI. r. alperes az Ükr. 2. § (1) bekezdése alapján számította fel a másodfokú eljárásra a perköltségét, ezért az annak megfelelő 914.980,- Ft megfizetésére kötelezte az ítéltábla a felperest.

Győr, 2026. április 23.

dr. Szalay Róbert sk.

dr. Kovács Zsolt sk.

dr. Konarik Attila sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró